Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2673 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 12 decembrie 1957

CARTEA — PRIETENUL TINEREȚII

Radu Tudoran

Sfîrșitul mileniului pe care îl trăim ne-a pus la îndemînă mijloace de comunicare greu de depășit într-un alt mileniu. Telegraful, telefonul și cinematograful au fost urmate de radio și televiziune, și cu ajutorul lor, sunetul și imaginea îmbinîndu-se, spațiile mici și mari și foarte mari care ne despărțeau de semenii noștri au dispărut. Azi, omul obișnuit știe mai multe despre lume decît știau în secolul trecut numai unii inițiați. Azi, omul obișnuit este în gospodăria lui și puțin mecanic și puțin electrician și puțin medic și puțin chimist, iar cine deschide aparatul de radio cu ajutorul căruia află tot ce se întîmplă pe pămînt, mintea lui nevoită să judece zilnic întîmplări nespus de grave și de mari se dezvoltă necontenit și el devine — atunci cînd separă binele de rău, adevărul de minciună — și om politic și diplomat.

Trăim veacul mecanizării, oricît de plat ar suna acest cuvînt. Motocicleta, automobilul și avionul nu mai sînt taine, nici chiar pentru copii; în această privință, nu rar mi s-a întîmplat să ascult opinii din cele mai avizate, emise de asemenea spectatori nevîrstnici în legătură cu performanțele unui astfel de vehicul sau cu panele lui, cînd întîmplarea făcea să-l găsească înțepenit în drum.

Născocirile care ne-au uimit ieri, sînt depășite astăzi și mîine vor fi depășite la rîndul lor; putem să ne entuziasmăm, dar de mirat, nimic nu ne mai miră.

Căci iată, omul se depășește pe el însuși nu numai în tehnică și în știință, ci și în propria lui structură fizică. În fiecare an pe stadioane, sportivii își înving recordurile vechi, fug mai repede, aruncă mai departe discul, lancea și ciocanul, sar mai sus, făcîndu-te să te întrebi pînă unde va merge voința omenească în lupta cu anatomia omului?

Veacul nostru, ultimul în mileniu, poartă semnul trepidației stîrnită de viforosul drum al omenirii spre progres. Ca urmare, unii tineri ai generațiilor de azi sînt mai nervoși, uneori prea grăbiți, prea expeditivi. Cunoștințele pe care le primesc pe calea cinematografului, radioului și televiziunii sînt multiple și oricine poate să-și dea seama de rolul pe care îl joacă în instruirea mulțimilor aceste născociri. Atît însă că ele poartă același semn trepidant al veacului — de multe ori nu-ți lasă răgazul meditației, nici putința adîncirii...

Mă adresez tînărului care a făcut un ceas coadă la casa cinematografului ca să vadă pe ecran peripețiile lui Ulise. Acum însă, după ce a văzut filmul, îl sfătuiesc pe acel tînăr să se aplece asupra Odiseei, poemul lui Homer; poate îl va ispiti mai puțin decît ecranul, dar mintea și sufletul lui vor avea de cîștigat mai mult, fiindcă lectura va îmbogăți imaginea cinematografică și-i va da răgazul să guste, una cîte una, neîngrădit de ore, toate frumusețile acelui poem peste care filmul a trecut în ritmul lui vertiginos.

Căutați cartea și iubiți-o; nimic nu o poate înlocui!

Această născocire mult mai veche se bucură, în așteptarea ei tăcută, de un privilegiu pe care nu-l are nici una din noile născociri: ea nu cunoaște limita timpului și spațiului, ca radioul, televiziunea și cinematograful. O ții la căpătîi, o porți în buzunar, te urmează sau te așteaptă, o deschizi unde vrei, cînd vrei, la pagina la care ai rămas, sau la paginile din urmă, supusă, vie, încălzită, gata să-și dezvăluie întreg cuprinsul și toate tîlcurile ei.

Inegalabil prieten și sfătuitor, cartea rămîne credincioasă omului peste veacuri — ea poate fi înnoită dar este de neînlocuit...

Acum cîțiva ani, într-o duminecă de iarnă, după prînz, cînd străzile din centrul comercial al orașului erau aproape pustii, am văzut un grup de școlari încolțind o fată care le venea în cale și bombardînd-o cu bulgări de zăpadă, pînă ce au făcut-o albă, de jos pînă sus. Iar apoi au plecat veseli și satisfăcuți, lăsîndu-și victima să plîngă lîngă vitrina unei cofetării.

Desigur, tinerii aceia agresori nu-și dădeau seama de brutalitatea și inechitatea „sportului" practicat de ei. Ceva lipsea minții și sufletului lor. Îndrăznesc să cred că, peste temele de școală, peste sfaturile educatorilor, lipsa era cartea, inegalabilă în puterea ei de a cîștiga inimile și de a convinge conștiințele, numai ea putînd să le arate nevoia gingășiei și blîndeței față de acea ființă care, dacă prin legiuiri noi a cîștigat drepturi egale cu ale bărbatului, nu a pierdut drepturile ei vechi la ocrotire și respect.

O anumită literatură a adolescenței, a adolescenței pure, visătoare și idilice, pe care și noi am negat-o la anii cînd inimile ni s-au asprit, uitînd că ne fermecase în anii dinainte, acum apare din nou, cu discernămînt, în librării. Cred că tinerii care o citesc, devenind mai sensibili, vor fi mai buni la asprele lor chemări din viitor. Căci numai cel ce și-a consumat tinerețea sub toate aspectele ei firești, alături de visare și de ro-

CONTINUARE în PAG. II

A sosit 1958

Și la cooperația meșteșugărească anul nou a venit înainte de vreme. Încă din ziua de 7 decembrie cooperatorii și-au îndeplinit planul anual la producția globală, depășind cu circa 12 la sută realizările anului 1957.

În anul acesta cooperativele meșteșugărești au dat un volum sporit de bunuri de consum pentru fondul pieții, desvoltînd în același timp deservirea populației cu diverse lucrări de comandă, reparațiuni și alte servicii.

Printre cooperativele fruntașe care au contribuit la aceste realizări se află cele din cadrul uniunilor regionale Bacău, Baia Mare, Galați, Hunedoara, Pitești, Stalin, Timișoara etc.

★

Ceferiștii complexului „Grivița Roșie" din Capitală au îndeplinit în ziua de 10 decembrie sarcinile producției globale prevăzute pe anul 1957; ei și-au întrecut astfel angajamentele luate în cinstea aniversării unui deceniu de la proclamarea R. P. Romîne.

Acești copii, pe care aparatul fotografic l-a surprins la o obișnuită lecție de muzică se bucură de multă grijă din partea celor „o mie de părinți" ai lor. Pe larg vă va relata despre aceasta, în pagina III-a, reportajul nostru.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Noi descoperiri ale arheologilor

Cu prilejul celor 8 mari campanii de cercetări desfășurate în munții Orăștiei de către echipele de arheologi de la Institutul de istorie al filialei din Cluj a Academiei R.P. Romîne și Muzeul Arheologic din Cluj, sub conducerea acad. prof. Constantin Daicovici, s-a dezvelit platoul superior al cetății de la Costești. Aici s-au descoperit locuințe și construcții datînd din perioada celor două războaie dacice. În marea așezare dacică de la Grădiștea Muncelului s-a dezvelit un templu dacic cu 60 de coloane datînd din secolul X î.e.n.

De asemenea, în cursul acestui an echipa de arheologi condusă de conf. univ. Mihail Macrea a terminat dezvelirea mormintelor tumulare de la Cășolț, lîngă Sibiu, confirmînd încă odată caracterul dacic al populației din această regiune. O contribuție însemnată la cunoașterea istoriei poporului nostru a adus de asemenea echipa de arheologi condusă de Dumitru Protase, care a cercetat la Sopor și Alba Iulia cimitire din timpul ocupației romane a Daciei. În urma acestor cercetări au fost găsite morminte dacice din timpul ocupației romane. Descoperirea dezminte astfel, încă o dată, teoria reacționară reesleriană. De asemenea, prin găsirea unor urme de așezări dacice la Ciumbrud de către echipa de arheologi condusă de cercetătorul Ferenczi Ștefan, se risipește teoria falsă a unor istorici șovini care susțineau că după părăsirea Daciei de către romani actualul teritoriu al țării noastre ar fi rămas pustiu.

În regiunea Galați un colectiv de cercetători de la muzeul regional de istorie a terminat de curînd efectuarea unor săpături arheologice pe teritoriul comunei Cavadinești, raionul Bereți.

Cercetătorii au găsit aici unelte de piatră și de os, lame și cuțite de cremene, oase de animale domestice etc. Într-un strat superior au fost descoperite rămășițele unei locuințe care datează din faza de început a migrațiunii popoarelor.

SĂPTĂMÎNA MUZICII ROMÎNEȘTI

Ion Dumitrescu
prim secretar al Uniunii Compozitorilor din R.P.R.

În istoria culturii noastre această săptămînă de muzică nouă romînească se înscrie ca o sărbătoare cum n-a mai fost alta pînă acum.

Din jumătatea veacului trecut, de cînd arta muzicală a prins a se organiza și a pătruns în viața noastră publică, — la început numai în mediul cultivat, apoi treptat într-un public mai larg, — și pînă astăzi, nu e un drum prea lung. Dar în calea dezvoltării unei creații originale de valoare, împotriva afirmării în mijlocul publicului nostru a talentelor excepționale de interpreți, piedică pentru educarea și ridicarea maselor spre muzică în țara noastră, au stat multă vreme disprețul unei clase înstrăinate de aspirațiile mulțimii, puțina tragere de inimă pentru problemele culturii din partea unei oficialități fără simț patriotic și îngrădirea posibilităților de largă culturalizare a poporului. Eforturile oamenilor de bine s-au izbit întotdeauna și s-au năruit în bună parte din cauza acestor obstacole.

Dar ultimii zece ani însemnează în muzica noastră un drum ascendent și luminos, o adevărată dezlănțuire a forțelor creatoare, de interpretare și știință muzicală. Zilele recoluției sociale și culturale de după 1944 au găsit aici un popor însetat de cultură și dornic să se ridice cît mai repede la înțelegerea adevărată a artei mari.

Muzica romînească are norocul să fie slujită azi de talente excepționale. Un număr tot mai mare de tineri se afirmă ca instrumentiști, cîntăreți și șefi de orchestră. Tradiția întemeiată aici de marele nostru Enescu își anunță roadele. În competițiile internaționale, romînii cuceresc admirația tot mai largă a specialiștilor și a unui public din ce în ce mai mare, care începe să se intereseze de noi. Prestigiul țării crește în fața străinătății cu fiecare coroană de lauri, cîștigată într-un concurs și cu fiecare ropot de aplauze acordat interpreților romîni.

În Capitală și pe întreg cuprinsul țării, în orășelele abătute odinioară din calea culturii și ocolite de bucuriile artei înalte — înflorate doar odată pe an de scripca fermecată a muzicianului patriot George Enescu — răsună azi puternic muzica. S-au amenajat și s-au construit săli încăpătoare, s-au adunat instrumentiști mulți, șefi de orchestră bătrîni și tineri și din entuziasmul tuturor crește neîncetat o viață muzicală care îmbrățișează larg aspirațiile de ridicare ale întregului nostru popor către muzica mare.

Mișcarea corală prinde în ultima vreme la noi din ce în ce tot mai mult caracterul de masă. Formațiile de amatori s-au înmulțit puzderie. Ascultați-le la concursul pe țară și n-o să vă vină să credeți cum oamenii din funduri de plaiuri și muncitorii care de-abia au lăsat lucrul, după ce au deslușit cu migală tainele armonice înscrise în cele patru voci, — dau glas bucuriei de a cînta împreună. Coruri mari, profesionale, subvenționate de stat, în mai toate orașele importante ale țării, au inviat din partiturile nedeschise niciodată la noi, opere vocale, clasice și moderne de mare importanță.

Noua creație muzicală romînească, de la mica piesă instrumentală și modestul cîntec de masă, pînă la simfonie și oratoriile grandioase, își găsește astăzi, fără multă greutate, interpreții.

Ansamblurile artistice și orchestrele noastre populare au ieșit în ultima vreme în lumea largă. În turneele pe care le întreprind de la capătul de vest al Europei, pînă în China, și din nord pînă în Indii, — sînt solii artei noastre muzicale.

Peste tot răsună azi faima muzicii populare romînești — și dacă vrei să te lauzi către toți

CONTINUARE în PAG. III

Pentru dezvoltarea agriculturii socialiste

În primele rînduri

În toamna acestui an, din cauza timpului ploios, precum și a aglomerării lucrărilor, 20 hectare de porumb rămăseseră neculese. Faptul acesta i-a îngrijorat pe toți tinerii. Ei n-au ținut seamă de capriciile vremii, recolta rămasă pe cîmp a fost salvată. Din inițiativa utemiștilor însămînțările celor 80 de hectare cu grîu de toamnă și a celor 15 hectare cu orz au fost făcute numai de tineri.

Tot din inițiativa tinerilor, încă din vară au luat ființă echipe voluntare pentru confecționarea și arderea cărămizilor. Pînă acum s-au și confecționat 100.000 de cărămizi. Cu banii care ar fi trebuit investiți în fabricarea cărămizilor, gospodăria colectivă a avut posibilitate să cumpere un autocamion și un motor Diesel. Motorul va pune în mișcare un ferăstrău pentru confecționarea scîndurilor și un darac automat pentru curățitul liniei. Tot cu ajutorul acestui motor se va pune în funcțiune o pompă care va extrage apă dintr-o fîntînă, în scopul amenajării unei piscine, care va aduce venituri frumoase gospodăriei colective.

PETRE BUTUREANU
secretar al comitetului U.T.M. din G. A. C. „Tractorul Roșu" comuna Pirșoveni, regiunea Cralova

Exemplu convingător

Anul acesta colectiviștii de la G.A.C. Peștera din raionul Medgidia au strîns de pe ogoare recoltă îmbelșugată.

În comuna Peștera nu se puseau cartofi, sau erau semănați cu multă neîncredere și pe o suprafață mică. Dar grădinarul gospodăriei agricole colective, Grigore Bălan, îndrumat îndeaproape de inginerul Suhureanu a reușit să aplice o agrotehnică potrivită locului și climei în vederea cultivării cartofului. Astfel, în anul 1954 s-au cules 4.250 kg. cartofi la hectar. Un an mai tîrziu, producția a crescut la 8.000 kg. la hectar, iar anul acesta la 10.000 kg la hectar.

Producția mare obținută de gospodăria agricolă colectivă la unele produse agricole i-a convins și pe membrii întovărășirii agricole din comună să intre în G.A.C. Așa se face că în toamna aceasta, încă 102 familii cu 663 hectare ni s-au alăturat. În raza S.M.T.-ului „Remus Opreanu", G.A.C. Peștera a primit diploma de gospodărie fruntașă.

ELISABETA CUCERZAN
colectivistă

Consfătuire tehnico-științifică a industriei ușoare

Împreună cu peste opt sute de ingineri și tehnicieni din toate ramurile de activitate ale industriei ușoare am asistat ieri la deschiderea celei de a doua consfătuiri tehnico științifice a industriei ușoare. La această consfătuire, organizată de Secția Industriei Ușoare a Consiliului Central A.S.I.T. în colaborare cu Ministerul Industriei Bunurilor de Consum — Departamentul Industriei Ușoare — sînt invitați să participe și specialiști din țările prietene R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. D. Germană, R.P.F. Iugoslavia R. P. Polonă și R. P. Ungară.

În referatul prezentat de tov. inginer V. Rusanovschi, secretar general al Departamentului Industriei Ușoare, au fost expuse aspecte ale introducerii tehnicii noi. Astfel au fost arătate premizele de dezvoltare a industriei ușoare în vederea prelucrării materiilor prime și auxiliare din țară și utilizarea materiilor prime artificiale și sintetice și a înlocuitorilor. În acest scop, a fost subliniată necesitatea îmbunătățirii procedeelor de fabricație, modernizării utilajelor existente etc.

În continuare tov. inginer Ion Velea, adjunct al ministrului Industriei Petrolului și Chimiei, a vorbit despre sarcinile care revin industriei chimice pentru dezvoltarea producției bunurilor de larg consum.

Lucrările consfătuirii continuă și în zilele de 12 și 13 cînd au loc dezbateri pe secții de specialitate.

Prima fabrică de celuloid din țară

La combinatul chimic nr 1, din Regiunea Stalin s-a terminat construcția unei fabrici de celuloid, prima de acest fel din țara noastră. În prezent, se lucrează la montarea instalațiilor care sînt realizate în țara noastră.

Noua fabrică va începe să producă celuloid la sfîrșitul primului trimestru al anului 1958. Celuloidul care se va fabrica pe scară industrială la această întreprindere a fost realizat experimental într-o stație pilot la combinatul chimic nr. 1.

Protecția muncii — o problemă de seamă

CUM SÎNT ÎNTREȚINUTE instalațiile de protecție

Ziarul nostru arăta acum cîtva timp într-un articol din ciclul închinat problemei protecției muncii, că printre sarcinile care revin conducerilor administrative, cît și comitetelor sindicale și ale organizațiilor U.T.M. este și aceea de a veghea asupra felului cum sînt folosite și îngrijite instalațiile de protecție a utilajelor.

Credem că este necesar să combatem, încă de la început, părerea retrogradă a unor conducători de întreprinderi și șefi ai serviciilor de protecția muncii — ce e drept, puțini la număr — potrivit căreia accidentele ar fi firesc să crească în măsura creșterii producției. Practica a dovedit că acolo unde procesul de producție este bine organizat, iar instalațiile de protecție a utilajelor sînt asigurate, accidentele pot fi evitate. Și acest fenomen a devenit caracteristic în uriașa majoritate a întreprinderilor din țara noastră în anii regimului democrat-popular.

Despre justețea acestei afirmații se poate convinge ușor oricine, asigurînd măsurile necesare și urmărind eficacitatea lor. Dar, cîte odată, oameni lipsiți de simț organizatoric neglijează, uneori din „operativitate", iar alteori din comoditate să se îngrijească de asemenea lucruri. Așa s-a întîmplat, la șantierul naval Galați, unde timp îndelungat nu s-au luat măsuri de a se instala punți de trecere între vasele construite și în curs de finisare, ancorate la mal, lucru deosebit de dăunător.

Mai sînt și alți organizatori ai producției, care, de pildă nu respectă graficele de întreținere a agregatelor. În loc să se ia măsurile tehnice necesare scurtării timpului de efectuare a reparațiilor planificate, aceștia acceptă ca unele reparații să se facă concomitent cu mersul producției. Acest lucru face pe de o parte să se efectueze reparații de slabă calitate, ceea ce se răsfrînge asupra îndeplinirii planului de producție, iar, pe de altă parte, slăbește securitatea muncii.

Întreținerea materialului rulant contribuie de asemenea la mărirea securității muncii. Or, ce se întîmplă? Vagoanele de marfă ale secțiilor C.F.U. de la Combinatul siderurgic Hunedoara și de la Combinatul metalurgic Reșița nu sînt bine întreținute.

Aceasta duce la degradarea lor și la pericole pentru cei care le mînuiesc.

Este știut că, pentru a preveni o seamă de accidente, este necesar ca, pe lîngă alte măsuri de protecție, să se verifice din cînd în cînd, la termene stabilite, starea instalațiilor. Acest lucru însă se pare că nu este în atenția unora dintre conducătorii de întreprinderi. Astfel la trustul electric de montaj de la șantierul Rovinari au existat cazuri cînd prizele de pămînt erau defectuos montate.

Firește că, pentru a asigura măsuri de protecție a muncitorilor nu este necesar numai să se efectueze unele reparații, să se verifice instalațiile, sau să se creeze o seamă de dispozitive de protejare a utilajului. Protecției muncii îi revine și sarcina de a studia locurile de muncă cu condiții neobișnuite, vătămătoare, care duc la boli profesionale. De pildă, la Combinatul siderurgic Hunedoara, o dată cu dezvoltarea halelor de producție are loc intens modernizarea întregului proces de producție. Cine nu-și amintește condițiile grele în care lucrau muncitorii în trecut, cînd erau nevoiți să încarce manual furnalele în dogoarea focului? Astăzi încărcarea manuală a fost desființată. Și aceasta nu este decît una din multiplele realizări înfăptuite aici.

Problema creării unor condiții optime de muncă a stat și stă în atenția multor conduceri administrative, dar, din păcate, ea nu este tratată totdeauna cu aceeași grijă pînă la capăt. Unele conduceri de întreprinderi, cum este cea a Combinatului siderurgic Hunedoara, nu găsesc întotdeauna destulă înțelegere și sprijin din partea departamentelor și a direcțiilor generale care le tutelează. Așa se face că, deși de patru ani, de cînd s-au montat ventilatoarele de la cocseria și aglomeratorul combinatului, toată lumea știe că acestea sînt de calitate proastă, din care cauză funcționează defectuos, nimeni nu la nici o măsură. Cei în drept se mulțumesc să constate sau să asiste la „minutele" care se încheie între fabrica I.C.A.R., care a produs instalațiile, și „Ipromet" care le-a proiectat. Discuțiile însă, din păcate, nu au darul de a schimba starea de fapt.

Este foarte necesar să se pună capăt neglijențelor care mai există în ceea ce privește îngrijirea instalațiilor de protecție. Există condiții să se ridice starea acestora la înălțimea posibilităților create de regimul nostru democrat-popular.

C. BANCILA

Pagina elevului

Învățați, învățați, învățați. V.I. Lenin

Incordare, atenție și, după orele de laborator, perseverență pentru însușirea temeinică a cunoștințelor predate — iată cîteva însușiri proprii elevilor din imaginea pe care reporterul nostru fotografic a surprins-o în laboratorul de fizică al școlii medii „C. Negruzzi" din Iași, în timp ce tovarășa profesoară Ecaterina Gobjilă dădea interesante explicații.

Foto: E. CSIKOȘ

Mai multă preocupare pentru educația POLITICĂ

Ne aflăm la începutul activității cercurilor politice U.T.M. din școli. Aici nu a existat o experiență premergătoare deschiderii învățămîntului politic. Abia acum se face începutul, și aceasta, ca oricare început, include în el o perioadă de căutare a metodelor celor mai adecuate pentru desfășurarea lecțiilor, o perioadă de tatonări, de succese și fireștile greșeli. Esențial este ca interesul pentru îmbunătățirea activității în cercurile politice să fie continuu.

Ne-am gîndit la toate aceste lucruri încercînd să aflăm cum se desfășoară primele lecții ale învățămîntului politic U.T.M. în școlile ploeștene.

Iată numai cîteva constatări:

Nu afirmăm că la toate cele cîteva zeci de cercuri de studiere a Statutului U.T.M. de la școlile medii ploeștene, lucrurile merg slab. Sînt acolo și cercuri bune, demne de laudă. Dar sînt și cercuri unde pînă în prezent nu s-a ținut decît prima lecție. Sînt și cercuri unde propagandiștii nu s-au prezentat decît la deschidere sau nici atît. Mulți dintre ei au fost supliniți dar au rămas și unele cercuri unde anul de învățămînt politic a încetat odată cu lecția de deschidere. Așa sînt de pildă, clasele a X-a B, a X-a C, a X-a D, de la Școala medie „I. L. Caragiale".

După părerea noastră, lipsurile învățămîntului politic din școlile medii ale orașului Ploești se datoresc în primul rînd, lipsei de grijă și de interes a comitetului orășenesc U.T.M. în acțiunea de recrutare a propagandiștilor. Hotărîrea Biroului C. C. al U. T. M. prevede clar: cadrele de propagandiști să fie selecționate din rîndurile membrilor de partid și ale U.T.M. care au pregătirea corespunzătoare, dar care au și timpul necesar pentru munca de propagandist. La Ploești se pare că nu s-a ținut seama de această indicație. Oricum, repartizarea actuală a propagandiștilor nu poate fi socotită corespunzătoare.

La ce situație a dus această lipsă de grijă în alegerea propagandiștilor? În primul rînd la faptul că în cadrul activității cercurilor lipsește entuziasmul muncii U.T.M., lipsește preocuparea de a transforma învățămîntul politic U.T.M. într-o acțiune interesantă, pasionantă. Lecțiile din cadrul învățămîntului politic se transformă în simple lecții de istorie. Propagandiștii ies la tablă cu creta, scriu datele și titlul lecției, apoi dictează mecanic.

Elevii școlilor din Ploești au fericirea de a învăța într-unul din orașele care au o bogată tradiție în istoria mișcării muncitorești. Dar la lecțiile predate pînă acum s-a vorbit prea puțin despre trecutul de luptă al muncitorimii ploeștene. Ori, primele lecții aveau ca subiect tocmai perioada de luptă a muncitorimii noastre înainte de eliberarea țării.

La Ploești a avut loc cel de al II-lea Congres al P.C.R., aici s-a născut, a trăit și a activat Ștefan Gheorghiu, aici a fost ucisă uteciста Elena Pavel. La cîțiva kilometri de Ploești se află Doftana, înfiorătoarea închisoare burghezo-moșierească în care au fost schingiuiți cei mai înaintați luptători pentru libertatea poporului muncitor. La tot pasul, în oraș sau în împrejurimi sînt monumente amintind de trecutul de luptă al muncitorimii. S-ar fi putut organiza întîlniri cu vechi participanți la mișcarea muncitorească, s-ar fi putut organiza vizite la locurile unde au avut loc lupte muncitorești. Nimic însă din toate acestea. La Ploești lecțiile din cadrul învățămîntului politic au fost predate numai „după broșuri" cum ne spune tovarășul Albu Hercule, secretarul Comitetului orășenesc U.T.M. Ploești.

A controlat comitetul orășenesc vreodată mersul învățămîntului politic în școli? A asistat cineva la o lecție ținută de propagandiștii aleși din rîndurile profesorilor? Nu, n-a controlat nimeni.

Ceea ce este esențial este ca, în momentul de față, comitetul orășenesc să ia măsuri hotărîte pentru a transforma învățămîntul politic U.T.M. din școli într-o muncă bine organizată și condusă, plină de învățăminte pentru elevi, pasionantă. Există toate posibilitățile pentru aceasta.

PETRE VEDEA

Viața de organizație în școli

Alegerile organelor conducătoare U.T.M. din școli au adus în fruntea organizațiilor de bază U.T.M. tineri buni, aleși după o matură gîndire, utemiști fruntași la învățătură, entuziaști și dornici de muncă. Mare parte din ei sînt pentru prima oară puși în situația de a îndruma activitatea utemiștilor, a organizației U.T.M. pe școală sau pe clasă. Entuziasmul acesta, dorința de muncă și inițiativa lor, trebuie împletite cu o cunoaștere profundă a sarcinilor pe care, împreună cu utemiștii, le au de rezolvat în organizația de bază U.T.M. a școlii.

Anul acesta, C.C. al U.T.M. a elaborat un plan de măsuri pentru îmbunătățirea muncii organizațiilor de bază U.T.M. din școli, plan care stabilește precis principalele direcții în spre care trebuie să-și îndrepte atenția organizațiile U.T.M. Pentru traducerea lui în viață, fiecare cadru U.T.M. și fiecare utemist trebuie să-l cunoască.

Planul de măsuri se referă în special la creșterea influenței politico-ideologice a organizațiilor U.T.M. în rîndul elevilor, la îmbunătățirea muncii de educație patriotică, morală și cetățenească.

În școli s-a introdus în acest an învățămîntul politic de organizație. Planul de măsuri subliniază că trebuie pus încă de la început, un mare accent pe cunoașterea Statutului U.T.M. și aplicarea lui în viață. Cunoașterea îndatoririlor, a sarcinilor pe care trebuie să le îndeplinească utemiștii va genera o activitate bogată și plină de conținut, va duce la creșterea conștiinței și răspunderii lor politice, la o participare largă a utemiștilor în munca organizației.

De asemenea, trebuie minuțios organizate conferințele cu temă (una-două pe trimestru), care se vor ține în fața elevilor, iar programul spectacolelor ce vor fi vizionate de elevi, al întîlnirilor cu diferiți oameni de știință, conferințele axate pe teme privind lupta împotriva misticismului, vizitele la expoziții și muzee etc., trebuie stabilit pe perioada unui trimestru și avut grijă ca el să corespundă sarcinii de a înarma pe elevi cu o concepție științifică despre viață și societate.

S-au organizat și se cunosc numeroase forme de activitate menite să dezvolte la elevi dragostea pentru patrie, spiritul internaționalismului proletar. Rămîne ca formele existente să fie extinse. Organizarea concursului „Să ne cunoaștem ținutul natal", a concursului „Drumeții veseli", între clase și școli, extinderea excursiilor turistice pentru cunoașterea bogățiilor și frumuseților patriei, a concursurilor istorico-literare cu tematică legată de cunoașterea patriei și a tradițiilor progresiste ale școlii, iată numai cîteva sarcini ce revin organizațiilor U.T.M.

Planul de măsuri al C. C. al U.T.M. consemnează între sarcini și activitatea pe care trebuie s-o ducă organizațiile U.T.M. pentru sprijinirea politehnizării învățămîntului. Se pune accent, în mod deosebit, pe strîngerea legăturilor între organizațiile U.T.M. din școli și cele din întreprinderi. Organizațiile U.T.M. trebuie să vegheze și ele asupra desfășurării muncii practice a elevilor în atelierele întreprinderilor, să organizeze acțiuni cultural-artistice și obștești comune între elevi și muncitori.

Îmbunătățirea activității organizațiilor U.T.M. din școli se referă și la asigurarea unui conținut nou, mai variat, atractiv și educativ activității cultural-artistice și sportive. Tradiția formării echipelor artistice de elevi, a brigăzilor artistice, organizarea unor concursuri cultural-artistice (cu faze pe școală, pe raion și regiune), care să ducă la antrenarea masei de elevi în munca culturală, extinderea organizării cenaclurilor literare, trebuie continuată. De asemenea trebuie stimulată în rîndul elevilor activitatea de cultură fizică și sport de masă, activitate care anul acesta a luat un mare avînt.

Iată numai cîteva din sarcinile desprinse din planul de măsuri al C.C. al U.T.M. și aceste sarcini trebuie să stea la baza elaborării planurilor de muncă ale organizațiilor U.T.M. din școli. Inițiativa largă a utemiștilor și elevilor va îmbogăți această activitate, formele ei. Ea trebuie folosită, pentru că ea va ajuta să se imprime activității specificul școlii, va face ca aceasta să fie accesibilă și la nivelul elevilor, să fie atractivă și în același timp educativă.

Teza la limba romînă

Bine dispusă, ca de obicei, profesoara de romînă a intrat în clasă. După salutul rostit de data asta parcă mai solemn și mai scurt ca de obicei, nimeni n-a mai scos un cuvînt. Punctul fixat era acum teancul de caiete legate cruciș, cu sfoară subțire, de deasupra catalogului — tezele.

Fiecare caută să descopere cu ochi iscoditori, nerăbdători, în teancul de caiete de pe catedră, caietul pe care-a scris. I se pare că-l recunoaște, că-i vede coperta albastră sau scrisul cu cerneală violet, sau că-i deasupra, și atunci obrajii se îmbujorează și inima zvicnește de emoție. „E al meu, îl recunosc...".

Coperțile groase ale catalogului clasei a X-a A s-au deschis și elevele încep să afle „secretul". Una cîte una își primesc teza, ascultînd, măgulite sau cu ochii plecați, aprecierile tovarășei profesoare. Notele, de la cea mai mare — 10 — pînă la cea mai mică — 4, sînt primite de fiecare elevă, uneori cu satisfacție, manifestată prin ușoara purpură din obraji, alteori cu întristare.

Sînt trecute din nou în revistă toate subiectele, toți scriitorii și toate operele care le-au avut de citit și de pregătit. Sînt discutate toate greșelile.

A fost răsfoită ultima filă a catalogului și dată ultima teză.

Dar, în afara notelor, în afara bucuriei și tristeții elevelor, tezele de limba romînă ale clasei a X-a A de la Școala medie nr. 10 Zoia Cosmodemianskaia au mai spus și multe alte lucruri. Chiar dacă în general notele sînt bune și subiectul tezei este tratat mulțumitor, în mare parte elevele nu au putere de sintetizare, de expunere mai liberă a ceea ce au de spus. Ele se mărginesc la un stil expozitiv, pur școlăresc, la ceea ce li se predă în ore, fără să încerce o interpretare, o comentare a operei.

Majoritatea tezelor dovedesc o insuficientă lectură din partea elevelor, o prea sumară cunoaștere a operelor scriitorilor noștri. Nu este de ajuns faptul că în cele cîteva foi ale tezei au știut să enumere poeziile lui Topîrceanu sau Goga sau cîteva lucrări ale lui Hogaș și Ibrăileanu. Cunoașterea și înțelegerea adevărată a unui scriitor, a operei lui, înseamnă priceperea de a-i analiza opera, de a-și spune părerea în legătură cu ea. Și lucrul acesta îl poți face numai după o serioasă lectură particulară.

Tovarășa profesoară de romînă a pregătit într-o măsură oarecare acest eveniment, prin faptul că cu cîteva săptămîni înainte a dat elevelor să studieze cîteva subiecte care cuprindeau materia parcursă, insistînd la fiecare oră asupra lor. Nu este însă deajuns. S-a văzut din teze că elevele s-au mărginit numai la cele spuse de dînsa. Ar fi trebuit să organizeze și un cerc de romînă care să stimuleze, să dezvolte gustul pentru citit.

Fiecare elevă din clasa a X-a A, indiferent dacă a luat 10 sau 4, trebuie să se convingă că în afara explicațiilor și a manualului lectura particulară este indispensabilă pregătirii sale profesionale.

MONICA VERDEȘ

Recreația este pe sfîrșite și nici unul din grupul de elevi nu se lasă tentat de jocurile de afară.

Ora următoare au teză la romînă și materia trebuie repetată...

DESPRE COMPORTAREA în școală și în afara ei

Abia acum, în fața hîrtiei, renunț la ideea cu care am plecat într-una din zile la Școala medie „I. L. Caragiale" din București, să scriu despre organizarea timpului liber al elevilor.

Ascultam prin ușă, în așteptarea recreației, gălăgia unei clase de fete și băieți. Auzeam vocea disperată a profesoarei de muzică care încerca să se impună elevilor și-mi formulam mai departe întrebările pentru discuția ce avea să urmeze cu membrii clasei a IX-a B.

Mi-am menținut dorința unei asemenea discuții trecînd peste obrăznicia unor elevi, peste limbajul lor de bulevard cu care mi s-au adresat.

Dar, scriind acum despre organizarea timpului lor liber, le-aș face un prost serviciu. La ce le-ar servi dacă aș scrie, de pildă, că au făcut cîteva vizite la expoziții, au vizitat uzinele „23 August" și sînt printre ei foarte mulți sportivi? La ce le-ar folosi să scriu că și-au manifestat dorința să meargă la film, la teatru, în excursii, clasa lor să participe la concursul „Drumeții veseli" și să facă o mulțime de alte lucruri? Mi le-au spus pe toate, fără prea mare interes, în virtutea inerției, pentru că au auzit prea mult vorbindu-se despre asemenea lucruri, și oricum trebuiau să-mi spună ceva.

Elevii clasei a IX-a B nu sînt de loc naivi cum s-ar putea crede. Au însă, ca toți tinerii la această vîrstă, un surplus de energie pe care simt nevoia s-o investească în fapte mai puțin obișnuite. Au o minte ageră, care caută mereu altceva decît ceea ce li se dă. Și, căutînd neobișnuitul, fără a ști să discearnă matur între util și dăunător, ajung să-și irosească energia și agerimea prin teribilisme și aventuri ieftine.

Băieții vor să apară deștepți și șmecheri în fața fetelor; fetele, „domnișoare" emancipate. Și, în virtutea acestor aspirații, se desfășoară viața întregii clase. Se iau la întrecere cine poate face gălăgie la ore, cine are curajul să fie obraznic în fața profesorilor, cine poate fi mai șmecher cu fetele.

N-am rezistat și i-am întrebat:

— Ce părere aveți despre clasa voastră?

Răspunde Ștefănescu Doru:

— Bună. Sîntem solidari: nu divulgăm nici odată numele celui care fluieră cîte odată la ore, nu spunem cine sînt elevii care, în orele de atelier, se bat cu șepcile etc. Nu spunem nimic. Ne apărăm.

Halal solidaritate! Ce apărați? Indisciplina, obrăznicia, lipsa de respect pentru profesori, pentru colegi?

— Dar utemiștii, tac și ei?

Răspunde secretara organizației U. T. M. a clasei, Minulescu Alexandra:

— Tac. Dar ei sînt mai buni, mai liniștiți, sînt însă puțini. Ce să facă?

Ce să facă? Să te ajute, să te susțină pentru a nu fi nevoită timp de zece minute să implori o clasă de elevi pentru un minut de liniște. 16 utemiști nu sînt puțini, ei pot forma un nucleu care să se impună clasei deschis, nu prin tăcere. Azi, colegul se va supăra pe cel care l-a criticat, se va supăra poate și mîine. Perseverînd, va înțelege că nu e vorba de răutate sau egoism, este doar o dorință de ajutor tovărășesc, deși, în cazurile astea, pentru început, ajutorul doar irită, supără.

SĂ DISCUTĂM...

— Ce citiți, în afară de cărțile care vi se cer la limba romînă?

— Literatură. Colecția „15 lei".

Adaugă din nou Ștefănescu Doru:

— Nu numai colecția „15 lei" există. Mai sînt și altele...

Am continuat.

— Cum vă purtați cu fetele?

Apare deodată, în semn de răspuns, o fată puțin ciufulită, cu servieta desfăcută și cu paltonul în dezordine. Era opera unui băiat după o bătaie cu servietele. Acum faptul poate fi pus pe seama copilăriei și acceptată iertarea. Privind în perspectivă, vom descoperi în el, însă, simburele huliganismului, disprețului pentru o conduită demnă.

Excesul acesta de sinceritate al elevilor clasei a IX-a B. nu era altceva decît o ieftină bravură. Nici măcar tonul răspunsurilor nu lasă să se întrevadă o notă de regret pentru că la asemenea întrebări sînt nevoiți să dea asemenea răspunsuri.

Știau bine de la început, că am venit să scriu despre ei. A învins însă orgoliul lor de șmecheri, și nu rușinea față de posibilitatea ca sute și mii de alți elevi să afle despre faptele lor.

Și-am scris. Mi-au rămas doar cîteva probleme.

★

Elevii clasei a IX-a nu mai sînt nici naivi, nici neștiutori. Înțeleg mult mai mult despre viață decît ne închipuim noi și se gîndesc la viață. Dar o pot înțelege greșit și ați văzut că o înțeleg greșit. Anii aceștia sînt cei mai grei. E vîrsta de răscruce, cînd trăsăturile de caracter abia se conturează și se conturează greu; cu atît mai greu cu cît se greșește, uneori pornindu-se în munca de educație de la principiul îngăduinței pentru ceea ce se întîmplă prima oară sau aparent nu este prea grav. Elevii sînt prea răsfățați acasă. Ceea ce profesorul judecă și pedepsește la școală, părintele iartă. Ba, uneori îl consolează, aprobînd „teoria" copilului, că profesorul e sever, persecută. Atunci mustrarea profesorului sau o notă mai mică la purtare, nu impresionează.

Elevul astfel crescut speculează orice greșeală a părinților și pedagogilor, prinde ușor slăbiciunile lor și profită; profită de orice îndulgență, de orice inconsecvență și nebăgare de seamă.

Biroul U.T.M. al clasei, oricît de bine intenționat ar fi, nu poate reuși, în condițiile actuale, să influențeze pozitiv comportarea elevilor. Nu are încă prestigiu în clasă (deși este format din utemiști buni) și, mai ales, nu știe să muncească. Membrii lui sînt aleși de curînd, n-au experiența muncii de îndrumare și, deocamdată, nici sprijinul comitetului U.T.M. pe școală, nici prețuirea deplină a profesorilor. Iar elevii simt toate aceste lucruri.

Cum să fie ajutată clasa aceasta de elevi care pozează tot timpul și cred că orice obrăznicie este un act „eroic"? N-ați vrea să vă spuneți părerea? Să-și spună părerea cadrele U.T.M. cu experiență, care au trecut prin asemenea momente și au răzbătut; utemiști, profesori, care au reușit în clasele lor să realizeze o activitate educativă bogată, să închege colective de elevi care înțeleg menirea lor în școală. I-ar putea ajuta pe elevii clasei a IX-a B și pe alții asemenea lor.

Este o invitație la discuție în pagina noastră de elevi, *despre comportarea elevilor în școală și în afara ei, despre educație și răspunderea organizațiilor U.T.M.*

Să-i ajutăm să analizeze comportarea lor în școală și în afara școlii, să știe ce este aceea politețe, respect, prietenie, să-și revadă preocupările și obiceiurile, vocabularul, să aprecieze mai bine îndrăzneala, curajul și sinceritatea și multe alte lucruri ale vieții zilnice de elev.

LUCREȚIA LUSTIG

Se pregătesc pentru sărbătorirea școlii

În luna aceasta elevii Școlii medii nr. 1 „B. P. Hașdeu" din Buzău vor sărbători 90 de ani de la înființarea școlii lor.

Alături de organizația U.T.M., de profesori, toată școala se străduiește să dea acestei zile importanța cuvenită.

La cîteva săptămîni după începerea cursurilor, echipa artistică și-a început activitatea. Acum, dansurile merg „strună" recitările și corurile sînt învățate. Echipa de gimnastică face exerciții în fiecare zi pentru programul care-l va prezenta.

În aceeași măsură se pregătesc și profesorii. Ei vor povesti elevilor frînturi din munca lor de pedagogi, vor vorbi despre tradițiile care s-au format în școală în timp de aproape un secol...

CARTEA — PRIETENUL TINEREȚII

(Urmare din pag. I-a)

mantism, va fi om întreg la anii potriviți,

Adresez rîndurile acestea tineretului, la o dată cînd destinul lui sufletesc mi se pare ieșit din impas.

În multe școli, pe lîngă orele de curs se fac adunări literare, unele intitulate chiar cenacluri — și cu aceste prilejuri, tinerii participanți care doresc sa devină scriitori, învață deocamdată să fie cititori buni, ceea ce înseamnă un prim cîștig, peste putință de negat. La unele asemenea adunări, la liceul „Spiru Haret" de pildă, unde am cinstea să fiu adesea invitat, urmăresc cu surprindere, și poate chiar cu intimidare, efervescența literară a tinerilor participanți, cărora n-aș putea să le reproșez decît protocolul prea solemn și prea marea gravitate cu care l-au organizat...

Cărțile potrivite vîrstei tineretului dispar din librării în zecile lor de mii de exemplare, cu o repeziciune care nu-ți stîrnește decît regretul că nu se tipăresc în tiraje de zeci de ori mai mari.

Stadionul și cinematograful funcționează încă și-ar fi păcat altfel, fiindcă și pe stadion și la cinematograf sînt multe de învățat, dar ele au fost înfrînte în concurența pe care o făceau cărții, prieten al tinereții mai vechi și mai devotat. Ba iată că tineretul, oricum dornic de competiție, are azi la îndemînă chiar un sport al cărții pentru lauda căruia nu găsesc toate cuvintele cîte ar merita. Sportul acesta a cucerit tineretul țării și pe lîngă tineret l-a cucerit și pe cei mari. Că se intitulează „Drumeții veseli" e mai puțin important — poate la început acest titlu a înfățișat o momeală de care azi jocul ar putea să se lipsească, el fiind consacrat într-un cadru nesfîrșit mai larg. Dar lăsînd la o parte titlul, născocirea în sine, căreia i se cuvine o mare recunoaștere, a unit cartea cu spiritul stadionului — cu ceea ce e mai nobil în genul competiționar: învață să fii primul — haide, Odetta, haide și tu Dan!... Cartea și-a recîștigat intîietatea în fața mingii de fotbal!

UMOR

După un concurs „Drumeții veseli"

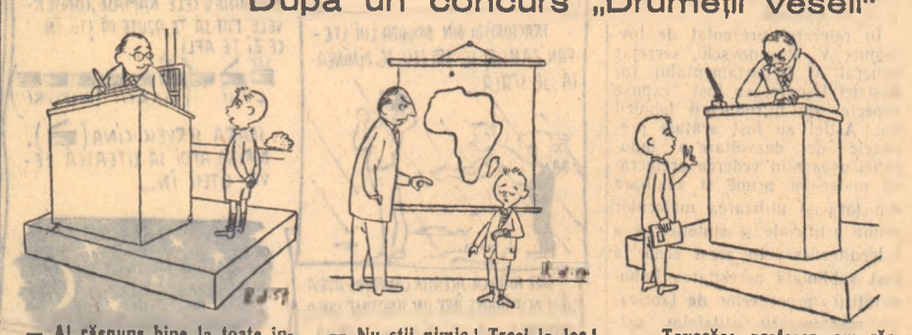

— Ai răspuns bine la toate întrebările. Îți pun 10. Ești mulțumit?

— Nu, vreau și o bicicletă!...

— Nu știi nimic! Treci la loc!

— Bine, dar mai am 8 secunde de gîndire!...

— Tovarășe profesor, am răspuns la 3 întrebări. Acum am dreptul să pun și eu o întrebare...

Desene de L. DARIAN

Pagina elevului

Învățați, învățați, învățați. V.I. Lenin

COPIII fără OMIE de părinți...

O străduță liniștită, retrasă, pe care se scurg foarte rar mașinile. M-am oprit în fața porții cu numărul 27. „Căminul de copii școlari nr. 6".

Cu vreo șase-șapte ani în urmă am mai fost odată pe aici. Ușa aceasta, la care sun acum, era barată cu scinduri. Intrarea se făcea pe cheiul Dimboviței...

...Începuse să se întunece. Cîteva fete cu bigudiuri în cap, cu cămăși lungi de noapte care le ieșeau de sub paltoane, încercau să acosteze bărbați. Spre dimineață, patru tineri au adus la căminul de orfani din str. Radu Vodă, o fată căreia băutura consumată în decursul nopții la „Calul Bălan" îi venise de hac. După amiază fata a fost chemată la noua directoare. A intrat liniștită în cameră și cu foarte mult calm a început să-și tragă ciorapii peste genunchi. Chiar în aceeași zi directoarea a cerut disperată mutarea sa...

Șase ani au trecut de atunci...

Înfîrșit, s-a deschis ușa și am fost poftit înăuntru. Instinctiv mi-am aruncat privirea în lături. O lumină plăcută învăluia încăperile. Curățenia, așezarea cu gust a mobilierului, fețele luminoase ale femeilor în halate albe creau un cadru extrem de familiar.

„Bine, bine, să vedem însă ce este în spatele acestui aspect", mi-am zis. Imaginea sumbră culeasă aici cu vreo șase ani în urmă nu-mi dădea pace.

Am intrat într-o sală. Vreo zece măsuțe pitice, de jur împrejur cu scăunașe de același fel. Vreo 30 de fetițe și-au ridicat năsucurile din cărți. Le tulburasem pe semne ora de meditație. Am încercat să mă retrag spre ușă: copiii însă m-au țintuit cu privirea.

M-am întors și am privit din nou obrajii rotunzi, ușor îmbujorați ai copiilor. Pieptănătura era destul de îngrijită: codițe bine strînse cu funde, sau părul tăiat scurt, băiețește. Rochițe proaspăt călcate, pulovărașe sau canadiene. Am coborît privirea în jos. Nu, tocurile de la ghetuțe și de la pantofi nu erau scîlciate. O clipă am ezitat. „Dar dacă greșisem adresa?" Atunci am căutat ajutor în ochii acestor copii. Ochii copiilor nu pot să mintă, ori cît de calde ar fi hăinuțele, chiar dacă în pantofi nu intră apa, în inima unui copil orfan bate totuși vîntul singurătății.

Ochii erau mari, limpezi, destul de mirați și atîta tot...

Educatoarea mi-a spus:

— Toți cei 130 de copii ai noștri sînt orfani.

Mă adresez unei fetițe. Fetița s-a prezentat scurt:

— Popa Viorica!

Întîmplarea a făcut să dau în persoana ei peste eroina principală a unui film.

— Viorica a interpretat admirabil rolul său din „Să zîmbească toți copiii" mi-a șoptit educatoarea Ilenna Nicolae. Filmul a fost realizat de studioul „Alex. Sahia".

Viorica a avut un rol greu; rolul a reprezentat viața ei. Însă micuța artistă are și alte preocupări, în afară de cele cinematografice. De două ori pe săptămînă merge la școala medie de artă plastică unde urmează un curs pregătitor.

Așa ne-o arată fotografia alăturată.

Dar să revenim la interviul nostru.

— Ce-ai mîncat azi dimineață, Viorico?

— Cafea cu lapte...

— Baie cînd faceți?

— În fiecare sîmbătă.

— Ați primit ceva haine noi în acest an?

— Da. Palton, loden, pulovăr, căciulă, mănuși...

Viorica se pare că a uitat ceva. Cîteva fetițe îi sar în ajutor:

— Bluze... ghete... pantofi... fular... șosete.

I-am mulțumit Viricăi și am plecat apoi într-o scurtă expediție prin domeniile copiilor orfani din strada Radu Vodă. Însă în loc de cămin de orfani am aflat o familie. Închipuiți-vă, copiii aceștia au profesor de pian, de acordeon, de vioară etc. Alt profesor îți are elevii săi de muzică vocală. O clipă mi-a fost teamă că totuși acești copii, supuși unui program exigent, nu știu să se joace. M-am liniștit însă cînd am intrat într-o cameră plină cu jucării, cu căluți de lemn, păpuși etc. Am făcut cunoștință cu o orchestră extraordinară: 60 de instrumentiști.

Străbătînd dormitoarele ca de păpuși, cercetînd entuziasmat clubul micilor locuitori ai căminului, mă tot întrebam cine să fie omul care conduce acest palat al copiilor orfani.

Mi s-a spus că directoarea e plecată în oraș și trebuie să vină îndată. Am intrat în biroul ei. Pe o etajeră, o cușcă cu cițiva cobai drăguți. Deodată șoricеii au început să chițăie ca disperați. M-am întors nedumerit. Intrase o femeie mărunțică, cu părul puțin cărunt care-mi zîmbi prietenos, scuzîndu-se.

— Știți, m-au simțit și cer de mîncare...

— De cîți ani sînteți directoarea căminului?

— De peste șase ani.

Și atunci am făcut o gafă teribilă...

— Îmi amintesc că în urmă cu 6-7 ani, a fost trimisă aici o directoare care speriată de renumele acestui cămin a cerut ministerului să fie rechemată...

— Da, îmi amintesc și eu de acest lucru — mi-a răspuns liniștită Maria Minea. Dar la minister i s-a spus să se întoarcă îndată înapoi la cămin și să-și vadă de treabă. I-a fost tare greu un an, doi, dar iată că au trecut de atunci aproape șapte ani...

. . . . . .

— Cine a ajutat-o să izbîndească?

— Mulți, foarte mulți oameni. Pe unii nici nu-i cunosc măcar cum arată.

Am cerut amănunte.

— Două luni în acest an am fost cu copiii în tabără, în munți. Ca să mut toată casa noastră acolo mi-ar fi trebuit mulți bani. Întreprinderea „Abatorul" ne-a transportat întregul cămin cu uriașul ei camion. În altă parte în tabără trebuia să cărăm apa cu gălețile de la mare distanță. O unitate militară ne-a amenajat însă o conductă specială de apă și ne-a pus la dispoziție vila sa.

Și parcă pentru a întări spusele directoarei, la ușă a ciocănit un ostaș care s-a pus la dispoziția acesteia. Urma să spargă lemne pentru baia copiilor...

Baia copiilor — cît de frumos sună aceste cuvinte; dar ele ar fi rămas simple cuvinte dacă muncitorii uzinelor „Steaua Roșie" n-ar fi venit în str. Radu Vodă pentru a repara boilerul căminului. Și tot ei au făcut și leagănele metalice pentru copii — bineînțeles fără bani.

— Aminteați mai înainte despre oameni pe care nici nu i-ați văzut vreodată și totuși le simțeți atît de îndatorată...

— Cînd ghetuțele fetițelor mele încep să se rupă, dau un telefon la 4.87.41 și-l caut pe tovarășul Derinschi; lucrează în cooperație. Schimbăm întotdeauna doar cîteva cuvinte. E suficient. Primesc îndată adresa cooperativei care va repara încălțămintea copiilor...

Nu știu cum s-a făcut că mi-am amintit din nou de prima mea vizită la cămin. Unde or fi fetele de acum 6—7 ani? Și-au găsit ele vreun rost în viață?

Maria Minea e o mamă bună. Ea are 130 de fetițe între 7—14 ani dar are și studente. Acestea au plecat de cîțiva ani din cămin, dar în fiecare lună vin să-i arate directoarei calificativele lor. Copiii mai mari nu mai stau azi aci. Șase fete au absolvit Facultatea de pedagogie, altele au terminat statistica; multe au plecat în fabrici.

Îmi iau rămas bun de la directoare și totuși o întrebare nu-mi dă pace.

— Ce s-a făcut cu fata aceea care v-a supărat atîta în primele zile, atunci cînd intrarea în cămin era prin cheiul Dimboviței?

O clipă Maria Minea a rămas îngîndurată. Apoi a pufnit în rîs.

— A, Ștefania? E profesoară. Anii trec, noi îmbătrînim și fetele mele își iau zborul spre casele lor.

M. ZONIS

SPRE LUNĂ

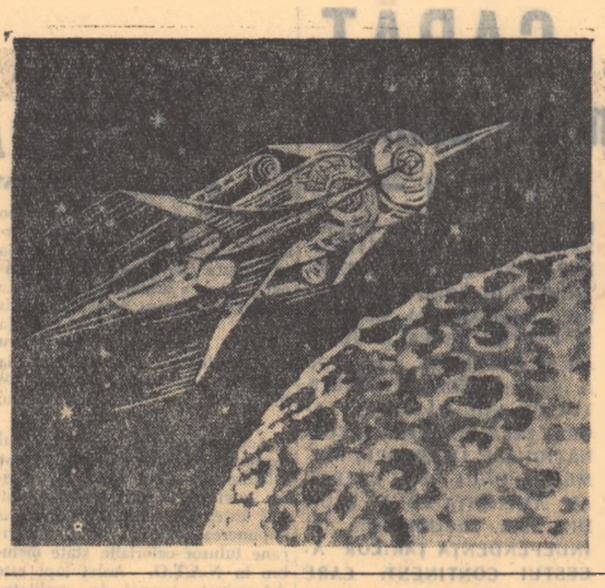

Note din jurnalul unui astronaut (II)

6 octombrie ...În sfîrșit plecăm în Lună. Racheta cu care ne continuăm călătoria și care a fost transportată în fragmente de pe Pămînt și asamblată aici, are o altă înfățișare decît „Terra". Nu mai e aerodinamică, deoarece nu va mai avea de învins rezistența aerului, în schimb dimensiunile ei sînt mult mai mari. Cu toate acestea racheta se pune repede în mișcare, accelerînd în mod constant viteza, fără cel mai mic zgomot și fără nici un șoc. Pentru încălzirea și luminatul cabinelor se folosesc razele soarelui. Compoziția, presiunea, temperatura și umiditatea aerului din interiorul compartimentelor sînt reglate cu ajutorul unor dispozitive automate. Întocmai ca atmosfera Pămîntului, învelișul exterior al astronavei reține radiațiile ultraviolete ale Soarelui care străbat spațiul interplanetar și care în cantități mari sînt dăunătoare pentru organismul omenesc. Pentru o mai bună apărare împotriva ciocnirilor cu corpurile meteorice, pereții navei sînt peste tot dubli.

După ce nava a atins viteza necesară de 3,6 km pe secundă pilotul a oprit motoarele. Ne simțim cu toții ușori ca fulgul și plutim în aer cu o ușurință mai mare decît a peștelui în apă. Umblăm foarte ușor pe pereții și plafonul cabinei confortabile. La început ni s-a părut curios dar ne-am obișnuit repede cu lipsa gravitației.

Pînă la Lună ne-au mai rămas aproape 320.000 km.

Dana privește oftind la globul verde-azuriu, care se rotește încet pe un fond negru ca de smoală. E bătrîna noastră planetă care rămîne tot mai mult în urmă.

7 octombrie ...Ce păcat că vom călători doar cinci zile. Viața în astronavă este minunată. Fiecare călător are televizorul său personal în culori și relief la care poate urmări programele televizate de pe Pămînt. Ieri seară s-a transmis un program special în cinstea noastră. Apoi am jucat o partidă de șah cu creierul electronic; era cît p-aci să cîștig.

Astăzi ni s-au dat instrucțiunile cu privire la staționarea în Lună care trebuie respectate cu strictețe. Atmosfera, ca și apa, lipsește aproape cu desăvîrșire în Lună Astronauții trebuie să rămînă în încăperile etanșe. Pentru călătorii de studii sau plimbări se vor folosi echipamentele speciale asemănătoare costumelor de scafandru. Dana s-a speriat: sînt atît de grele încît nu se va putea mișca în ele. Am liniștit-o: cu toată îmbrăcămintea greoaie ne vom putea deplasa foarte ușor, deoarece forța de atracție a Lunei este de 6 ori mai mică decît a Pămîntului. Acolo ne așteaptă surprize interesante: săltîndu-ne ușor, ne vom vedea deodată sburînd la înălțimea unei case cu două etaje.

Dana a simțit și ireală. Știa ce cast lucru. Apoi mi-a mărturisit scopul călătoriei sale: vrea să stabilească recordul mondial la săritura în înălțime. Mă îndoiesc că va fi omologat.

Dar altceva ne interesează: pe Lună nici un sunet nu poate tulbura liniștea mormîntală. În această lume tăcută vom fi nevoiți să ne înțelegem numai prin semne. Și cum să vorbim prin semne atîtea? Norocul e că nopțile pe Lună sînt minunate. Luminosul disc pămîntesc se reliefează clar pe cerul Lunii. El este aproape de 14 ori mai mare decît Luna plină și emană de 90 de ori mai multă lumină.

8 octombrie ...Ne-au mai rămas trei zile de drum. Ard de nerăbdare să desleg tainele Lunii. Cum s-au format craterele de acolo, în urma ciocnirii cu meteoriții sau sînt de origină vulcanică? Apoi problemele vieții pe Lună: ce reprezintă petele care au fost observate în fundul craterelor și care-și schimbă dimensiunile și conturul lor? Nu sînt cumva formate de mușchi și licheni sau cumva niște viețăți încă necunoscute nouă?

Am propus Danei o ascensiune în munții înalți de 3500 metri. Dar ea preferă să viziteze Golful Curcubeului și Lacul Viselor. I-am explicat că acestea n-au nimic romantic: nu sînt decît niște depresiuni largi și întunecate. Asemenea „mări" ocupă aproape 40% din suprafața Lunii. În sfîrșit ne-am înțeles să vizităm la început „Circurile lunare", adică regiunile de formă circulară avînd fundul neted cu un diametru pînă la 250 m, înălțimea peretelui interior fiind de peste 7.000 metri. Ele au fost botezate cu numele diferiților savanți ca de pildă „Circul Newton" etc.

Va trebui să fim atenți la ventilarea și încălzirea electrică a costumelor noastre, căci temperatura la suprafața solului în timpul zilei ajunge la plus 120 de grade iar noaptea coboară pînă la minus 160 grade. Dar aceasta nu ne speria.

P. conf.
Ing. JEAN WAGNER

CONCURSUL corespondenților voluntari

Domnu' Furdui e „tare"!

Gherasim Furdui este șeful funicularului din Tărure-Topologu, comuna Perișani, raionul Rm. Vîlcea. Îl cunosc toți muncitorii secției. Îi cunosc și faptele. Știu, de pildă, că el obișnuiește să oprească pe traseu funicularul, ca să urce oameni. Nu-i pasă că din cauza aceasta s-au produs chiar accidente. Mai știu că încarcă lemne pentru particulari pe care le vinde la diverși cetățeni. Pentru treaba aceasta și-a luat și un ajutor: pe Julică Totirescu. Baraca de adăpost a muncitorilor a dispărut și ea. A desfăcut-o el și a vîndut-o lui Gheorghe Paraschiv...

Acestea sînt numai cîteva din isprăvile lui Gherasim Furdui. Dar în ședința în care s-a analizat activitatea lui, nici un muncitor n-a luat cuvîntul. Nici Mihai Angelescu, nici Gheorghe Lupu, nici Gheorghe Fedelșan. N-au vrut să se pună rău cu „domnul Furdui". Numai tînărul Petre, Toader, telefonistul secției Tărure și secretarul organizației U.T.M. a avut acest curaj. El n-a putut să mai rabde toate acțiunile rușinoase ale lui Furdui. Și-a spus cinstit și deschis părerea, crezînd că se vor lua măsuri.

Au trecut de-atunci cîteva zile. Gherasim Furdui a venit la serviciu în stare de ebrietate. După ce a înjurat bine pe muncitori și i-a bruscat „cum se cuvine" și-a ales cîțiva a căror muncă a folosit-o în scopuri personale.

Petre Toader a scris de data aceasta un articol critic la gazeta de perete. Dar și-a aprins paie-n cap, nu alta. Gherasim Furdui i-a plătit „cum se cuvine" pentru critica adusă. Articolul a fost rupt, iar autorul bruscat și înjurat.

„Tu să nu faci politică cu mine. Ori te lași de critică, ori zbori!" a încheiat discuția șeful funicularului.

Și Gherasim Furdui s-a ținut de cuvînt. După cîteva zile de concediu de boală, Petre Toader s-a prezentat la serviciu. Acii însă l-a primit un... preaviz. Nu i s-a plătit nici salariul pe o lună de zile. Aceasta, după doi ani de activitate...

Vedeți deci de ce nu critică muncitorii pe șeful funicularului? Conducerea întreprinderii cunoaște toate aceste lucruri. Cunoaște că Petre Toader a fost scos afară din slujbă de către Gherasim Furdui, care nu voia să mai țină pe „nătărăul" acesta lîngă el, fiindcă „ar fi fost în stare să mă bage la pușcărie" — a explicat șeful funicularului muncitorilor din jurul său.

De aceea, cîte unii cred și acum că „domnul Furdui" e... tare! Este cazul să se ia măsurile cele mai corespunzătoare.

C-TIN RADU
activist al comitetului regional U.T.M. Pitești

Muzeul de la Putna

Mergînd spre Putna te apropii tot mai mult de desfășurile împădurite care și astăzi îți trezesc amintirea locurilor de refugiu, de lupte și izbînzi ale viteajlor moldoveni contra atîtor încercări de cotropire. Iată-mă în fața mănăstirii Putna, la poarta de cetățuie, împodobită cu zimbrul Moldovei. Vizitînd muzeul mănăstirii Putna ești impresionat de aspectul interioarelor, de obiectele de o rară valoare istorică. La intrarea în muzeu admiri vechiul clopot cu trecut istoric „Buga", apoi prin intermediul inscripțiilor parcurgi întregul muzeu, unde fiecare obiect este legat de persoana și timpul domniei lui Ștefan cel Mare.

Iată, aici, în vitrine, nenumărate țesături pe stofe vechi, în fir, adevărate picturi executate cu sute de ani în urmă. Aceste țesături au fost evaluate la valori incalculabile cu ani în urmă la o expunere ocazională la muzeul Luvru.

Minunate sînt și diferitele obiecte ce au aparținut lui Ștefan cel Mare, colecția de giuvaere și podoabe.

Interesantă este înșirarea de imagini arătînd în ordine cronologică și pe bază de documentație, evoluția acestor lucrări de la întemeiere, diverse hrisoave, faze de construire, reconstruire, săpături și reconstituiri.

M. COMARNICHI

In colectivul sportiv „Recolta MAS"

In zilele acestea la colectivul sportiv „Recolta M.A.S.", remarci o activitate deosebită. Sportivii participă la reorganizarea colectivului sportiv. Pretutindeni s-au afișat lozinci mobilizatoare și citate din Hotărîrile C.C. al P.M.R. cu privire la reorganizarea mișcării sportive din R.P.R. Gazetele de perete au apărut cu articole speciale închinate alegerii noului consiliu de conducere. Numărul celor care au complectat adeziunile de înscriere în U.C.F.S., au ajuns la 480. Și desigur că nu se va opri aici.

In cinstea acestui eveniment sportiv, s-au organizat două competiții: un concurs de ciclocros și un concurs de popice, dotat cu cupa „Recolta". De asemenea sportivii au amenajat — prin muncă voluntară — un patinoar la baza sportivă „Recolta" din șoseaua Iancului 136.

M. LERNER

Săptămîna muzicii romînești

(Urmare din pag. 1-a)

străini cu ceva pentru care nu-ți vor fi niciodată laudele îndeajuns — laudă-te, între altele, și cu muzica noastră populară!

Niciodată muzicienii noștri n-au fost mai legați de popor ca astăzi, niciodată n-au fost mai uniți într-un ideal comun, niciodată n-au lucrat mai la largul lor, mai feriți de greutățile, apăsările și piedicile din afară.

E timpul în care muzica noastră cultă se încrustează adînc și definitiv pe fondul popular, e vremea cînd se deschid larg porțile frumosului muzical pentru cei mulți și cînd se scrie primul mare capitol din istoria muzicii noi romînești.

În crezul nostru artistic — al compozitorilor de toate genurile din această țară — se deschide preocuparea pentru o muzică sănătoasă, clară, vie, bine echilibrată, o muzică expresivă și cu un puternic conținut emotiv și înalt meșteșug — legată de oamenii noștri de azi și de viața lor, în slujba patriei și a poporului nostru — izvorîtă din conștiința unui cald și înalt patriotism și realizată la înălțimea cerințelor contemporane.

Noi, compozitorii din această țară, nu iubim muzica cerebrală, fadă, seacă, abstractă, goală de conținut, lipsită de emotivitate, străină de creșterea normală și evoluția muzicii noastre. Dragostea de oameni, optimismul, studiul muzicii noastre populare și contactul cu publicul larg ne apără de artificializare, de falsificarea și sofisticarea exprimării ideilor noastre muzicale — iar ipocrizia artistică ne este cu totul străină.

Săptămîna muzicii romînești ne oferă prilejul de a răscoli trecutul, de a analiza prezentul și de a scruta viitorul pentru a deveni și mai optimiști și mai încrezători în propriile noastre forțe și în drumul pe care am pornit.

Regimul democrat-popular—creație a maselor

Din lupta pentru refacerea economică a țării

23 August 1944 găsise țara noastră într-o situație economică dezastruoasă. Economia Romîniei — și așa destul de înapoiată — a suferit pagube uriașe în perioada cotropirii hitleriste. În timpul celor patru ani de război au fost jefuite și trimise în Germania aproape 1.500.000 de vagoane cu diferite produse romînești. Pagubele cauzate economiei țării de pe urma războiului și a jafului hitlerist erau de 12 ori mai mari decît întregul buget al Romîniei pe 1945—1946 Cel mai mult au avut de suferit din cauza războiului căile ferate și industria petroliferă.

O evaluare aproximativă și parțială arată că de pe urma războiului au fost distruse numai în fostele județe Iași, Baia și Roman peste 17.000 locuințe sătești, a fost nimicită o mare parte a inventarului agricol și a stocului de vite de tracțiune și tăiere; șeptelul pe întreaga țară se micșorase la jumătate față de anul 1941.

Toate aceste distrugeri, exploatarea sălbatică a resurselor țării în timpul războiului antisovietic au avut ca rezultat dezorganizarea producției industriale și a transporturilor precum și decăderea agriculturii. Dezorganizarea economiei naționale s-a agravat și mai mult în perioada 23 August 1944 — 6 martie 1945, datorită faptului că guvernele cu majoritate reacționară n-au luat nici o măsură pentru ridicarea producției, pentru restabilirea transporturilor, au încurajat acțiunile de sabotaj ale capitaliștilor și moșierilor și sporirea vertiginoasă a prețurilor. Numai într-o perioadă de 6 luni (septembrie 1944-februarie 1945) prețurile mărfurilor de larg consum au crescut cu aproape 250 la sută.

Economia țării se afla pe marginea prăpastiei. Țara era pîndită de spectrul foametei, de o catastrofă economică.

★

In momentele grele ce au urmat îndată după 23 August 1944, cînd ruina și amenințarea foametei apăsau ca un genunchi de plumb asupra poporului muncitor, cînd cercurile imperialiste și mina lor prelungită-partidele burghezo-moșierești încercau să sugrume libertatea poporului, încă plăpîndă, Partidul Comunist a mobilizat masele populare la luptă pentru ridicarea economiei naționale din starea catastrofală în care se găsea, pentru apărarea și consolidarea independenței patriei. Forțele poporului trebuiau concentrate pentru a contribui la înfrîngerea fascismului. Platforma F.N.D. inițiată de P.C.R. sublinia în primul rînd necesitatea participării active a țării noastre alături de armatele sovietice în războiul antihitlerist. Sub lozinca „Totul pentru front, totul pentru victorie!" P.C.R. chema masele populare să sprijine activ frontul antihitlerist. Această chemare a avut un puternic ecou în rîndurile tuturor oamenilor muncii. Pilde minunate de eroism au dat muncitorii ceferiști, care în condiții extrem de grele au revizuit mii de vagoane și au restabilit numai în două luni (noiembrie și decembrie 1944) o cincime din lungimea totală a liniilor ferate distruse. Cu toate condițiile extrem de grele în care trăiau și lucrau, minerii au răspuns cu cinste la chemarea partidului; numai în primele trei luni ale anului 1945 producția de cărbune a crescut cu circa 25.000 tone. Mobilizați de organizațiile de partid și de sindicate, muncitorii au desfășurat o muncă eroică pentru refacerea întreprinderilor și pentru ridicarea producției în vederea aprovizionării frontului antihitlerist. Larga activitate politică a maselor, munca patriotică dusă de muncitori în acest timp au dus la înaintarea mlădițelor noii puteri populare.

Valul puternic al luptei maselor populare a impus la cîrma țării la 6 martie 1945 un guvern democratic în care clasa muncitoare avea un rol conducător. A fost instaurată astfel puterea democrat-populară.

★

După ce pierduse o importantă bătălie pe tărîm politic burghezia a căutat să folosească deținerea principalelor mijloace de producție din industrie precum și a instituțiilor de credit pentru a înfrînge tînăra putere populară pe plan economic. Ea folosea pozițiile sale economice pentru a împiedeca refacerea producției, pentru a înfometa țara, a discredita guvernul democratic, a împiedica dezvoltarea revoluției populare. Una din principalele direcții de sabotaj era micșorarea producției prin închiderea totală sau parțială a fabricilor, refuzul de a investi capital în producție și folosirea capitalurilor în scopuri speculative.

Infruntînd situația economică deosebit de grea, guvernul democratic a trecut cu hotărîre la refacerea economică a țării.

★

In octombrie 1945, cînd războiul era de-acum sfîrșit, dar rănile sale mai sîngerau pe pămîntul patrei noastre, cînd spectrul foametei și ruinei economice ne pîndea încă, s-a întrunit Conferința Națională a P.C.R

Conferința Națională a P.C.R. are meritul istoric de a fi trasat programul practic, concret de preîntîmpinare a catastrofei economice, de refacere a economiei naționale, de lichidare grabnică a înapoierii economice a țării și de creare a unei baze materiale solide care să-i asigure independența economică.

Conferința Națională a P.C.R. a subliniat cu tărie necesitatea refacerii țării și dezvoltării producției în toate ramurile economiei, modificarea radicală a structurii economiei naționale prin dezvoltarea industriei și în primul rînd a ramurilor industriei grele. Ea a demonstrat necesitatea și posibilitatea trecerii la industrializarea țării, necesitatea creării unei industrii grele — singura bază trainică a înfloririi tuturor ramurilor economiei, izvorul puternic al creșterii bunăstării poporului muncitor, chezășia apărării libertății și independenței patriei. Totodată Conferința Națională a indicat ca una din principalele sarcini pentru dezvoltarea industriei țării, refacerea rapidă și punerea în valoare a potențialului industrial existent. Repunerea în funcțiune a vechilor furnale existente la Hunedoara ridicarea producției de cărbuni în Valea Jiului, precum și mobilizarea tuturor capacităților de producție ale întreprinderilor particulare constituiau primele sarcini în scopul dezvoltării ramurilor industriale existente și a creării altora noi.

In ceea ce privește agricultura Conferința Națională a subliniat necesitatea desăvîrșirii reformei agrare, a organizării centrelor de închiriere de mașini agricole controlate de stat, a măririi producției agricole.

Deoarece sarcinile refacerii economice a țării cereau mari investiții se impunea — așa cum a indicat Conferința Națională a P.C.R. — înfăptuirea unei reorganizări a sistemului de credit în așa fel ca statul să poată exercita un control asupra acordării și folosirii creditelor.

★

Masele populare au răspuns cu încredere și nestăvilit elan chemării partidului de a da viață programului elaborat la Conferința Națională din octombrie 1945 Ele au văzut că politica P.C.R. corespunde intereselor lor, au înțeles că această politică e menită să îmbunătățească nivelul

Masele muncitoare au luptat cu încredere și hotărîre pentru aplicarea indicațiilor P.C.R., pentru salvarea țării de la un dezastru economic. Prin eforturile lor, încă pînă în prima jumătate a anului 1947 s-au obținut succese însemnate în producție, s-a făcut un pas însemnat în trecerea industriei la producția de pace. Fosta uzină de avioane IAR a scos primele tractoare romînești. Piese și mașini altădată importate din străinătate au început să fie fabricate la noi. Industria siderurgică lucra deja cu 3/4 din capacitate, iar filaturile și țesătoriile lucrau din plin. Producția de oțel, fontă, metale neferoase, cărbuni, produse chimice etc., era în continuă creștere. S-au obținut succese importante și în sectorul agricol, care începea să se refacă după cei doi ani de secetă.

In lupta pentru refacerea economiei naționale un rol important l-a jucat exercitarea și întărirea continuă a controlului din partea maselor muncitoare și a statului asupra producției, asupra schimbului și repartiției produselor. Folosind experiența P.C.U.S. partidul nostru a creat imediat după eliberarea țării, sistemul controlului muncitoresc. Una din cele mai importante verigi ale controlului muncitoresc a fost comitetele de fabrică ale sindicatelor cu comisiile lor de producție care exercitau un control multilateral asupra întreprinderilor punîndu-i la respect pe patronii sabotori și contribuind la mărirea producției.

Pentru lichidarea pieții negre, a speculei, au fost create organe ale controlului cetățenesc. Prin numeroasele comisii de control cetățenesc oamenii muncii au ajutat statul la lichidarea speculei.

O altă formă de participare activă a maselor la refacerea economiei și o manifestare vie a însuflețirii cu care îmbrățișau masele chemările P.C.R. au constituit-o întrecerile patriotice și munca voluntară. Întrecerea patriotică apărută în 1945, la C.F.R. — care erau naționalizate — s-a extins, cuprinzînd pături largi ale clasei muncitoare din fabricile stăpînite de capitaliști. Așa au fost întrecerile din industria carboniferă, întrecerea într-o serie de întreprinderi metalurgice, întrecerea dintre 21 de filaturi etc. Aceste întreceri constituiau mlădițele unei noi atitudini față de muncă a clasei muncitoare care — în condițiile cînd existau încă patronii — lupta pentru refacerea economică a țării, pentru consolidarea și dezvoltarea cuceririlor obținute pe plan politic.

O mare extindere a luat-o munca voluntară. Prin muncă voluntară brigăzile de tineret mobilizate de partid și de organizația de tineret au realizat asemenea lucrări de mare însemnătate economică cum sînt conductele de gaze Agnita-Botorca, Ceanul Mare Cluj, liniile ferate Salva Vișeu, Bumbești Livezeni.

Participarea activă a maselor la lupta pentru refacerea economiei naționale, succesele dobîndite în această luptă au făcut posibilă și necesară trecerea la o formă înaintată de control a statului asupra economiei, control care cuprindea majoritatea ramurilor industriale de producție. Au fost desființate cartelurile industriale capitaliste și au luat ființă oficiile industriale. Prin aceste oficii industriale sindicatele, reprezentanții oamenilor muncii au întocmit propuneri pentru elaborarea planurilor de producție pe întreprinderi și ramuri industriale, au indicat modul de repartizare a materiilor prime, s-au ocupat de coordonarea procesului de producție, de reutilarea întreprinderilor etc. Oficiile industriale au jucat un mare rol în mai buna organizare a producției, accelerarea refacerii economiei.

★

Scoaterea la bun liman a economiei noastre amenințate de catastrofă, refacerea și dezvoltarea economică a țării n-ar fi fost posibile fără promovarea unei politici noi, sănătoase în domeniul finanțelor țării, în domeniul creditelor și al investițiilor. O deosebită însemnătate a avut-o în această direcție etatizarea Băncii Naționale a Romîniei. Ea a însemnat o lovitură dată puterii economice a burgheziei reacționare. Etatizarea Băncii Naționale a pus la dispoziție statului democrat-popular o puternică pîrghie cu ajutorul căreia a căpătat posibilități mai mari de a influența viața economică.

In cadrul măsurilor generale privind redresarea economiei o mare atenție a fost acordată măsurilor de îmbunătățire a situației financiare. Sistemul fiscal a fost revizuit, cea mai mare parte din sarcinile bugetare fiind trecute asupra venitului, pe calea impozitelor directe, după cîștigul fiecăruia.

Pentru refacerea economică a țării a fost necesar să se lichideze inflația monetară. De aceea la 15 august 1947 a fost efectuată reforma monetară în interesul oamenilor muncii, împotriva claselor exploatatoare și a elementelor speculative.

★

Preîntîmpinarea catastrofei economice n-ar fi fost posibilă fără ajutorul U.R.S.S. care a constituit un factor esențial al refacerii economiei noastre naționale. In împrejurări grele, cînd guvernul democratic ducea lupta pentru refacerea țării, o uriașă însemnătate a avut ajutorul economic acordat de Uniunea Sovietică. Datorită acestui ajutor s-a reușit să se rezolve într-o mare măsură problema aprovizionării industriei cu materii prime, a reorganizării transporturilor și totodată să se evite șomajul industrial. Pe baza acordurilor economice încheiate cu Uniunea Sovietică industria noastră metalurgică a primit din U.R.S.S. materii prime, combustibil, feroaliaje etc. Industria textilă a primit bumbac, industria lemnului, celulozei și hîrtiei a obținut materii indispensabile producției sale etc. Căilor ferate le-au fost restituite fără compensație 115 locomotive, 15.000 vagoane și un număr de trenuri speciale și le-au fost închiriate 6.400 vagoane de marfă. La îmbunătățirea transporturilor rutiere au contribuit obținerea a 2.000 de camioane precum și livrările de materii prime pentru fabricarea de cauciucuri în țară. In afară de aceasta guvernul sovietic a renunțat încă din 1945 la jumătate din suma datorată de Romînia pentru bunurile jefuite pe teritoriul U.R.S.S. Atunci cînd țara noastră a fost lovită de o secetă cumplită, U.R.S.S. ne-a venit din nou în ajutor punîndu-ne la dispoziție mari cantități de grîne.

★

Unul din cele mai puternice și mai calde sentimente care îmbogățește și luminează viața noastră nouă este sentimentul mîndriei pentru cuceririle noastre, pentru realizările noastre pe calea făuririi unui viitor socialist. Mîndria noastră devine mai puternică atunci cînd privim înapoi, la anii de luptă crîncenă pentru salvarea țării de la catastrofa economică.

P. NEDELCU

Acad. G. Ionescu-Sisești ales membru corespondent al Academiei de științe agricole „Lenin" din Moscova

MOSCOVA 11 Corespondentul Agerpres transmite: Recent a avut loc la Moscova sesiunea jubiliară a Academiei de științe agricole „Lenin". Printre oaspeții străini invitați cu acest prilej a fost și acad. prof. G. Ionescu-Sisești.

In cadrul unei ședințe solemne la care au luat cuvîntul V. Mațkevici, ministrul Agriculturii al U.R.S.S., și acad. P. Lobanov, președintele Academiei, alături de alți oameni de știință academicianului profesor G. Ionescu-Sisești i s-a înmînat diploma de membru corespondent al Academiei de științe agricole „Lenin" din Moscova. Au urmat apoi ședințe pe secții, unde au fost făcute numeroase comunicări de către oameni de știință sovietici și străini. Acad. prof. G. Ionescu-Sisești a făcut o amplă comunicare despre rezervele de teren agricol din R. P. Romînă, care a stîrnit un viu interes printre participanți.

SE POATE PUNE CAPĂT cursei înarmărilor și experiențelor atomice

— Mesajul lui N. A. Bulganin adresat lui J. Nehru —

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 decembrie Nikolai Bulganin a adresat lui Jawaharlal Nehru mesajul de răspuns la apelul adresat de primul ministru al Indiei guvernelor Uniunii Sovietice și S.U.A. în problema încetării experiențelor cu arma nucleară și a cursei înarmărilor.

Guvernul sovietic, se spune în mesajul lui N. A. Bulganin, este gata să declare solemn că de la 1 ianuarie 1958 U.R.S.S. nu va efectua nici o explozie cu arma nucleară dacă S.U.A. și Anglia, care posedă această armă, vor declara de asemenea că sînt de acord să înceteze de la 1 ianuarie 1958 experiențele pe care le pregătesc.

N. A. Bulganin subliniază din nou că guvernul sovietic consideră încetarea imediată a experiențelor nucleare drept un prim pas deosebit de important spre rezolvarea problemei dezarmării în ansamblu, a lichidării stării de teamă și de neîncredere în relațiile dintre state și spre asigurarea unei păci trainice în întreaga lume.

Uniunea Sovietică, se arată în mesajul președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a stăruit și stăruie ca atît rachetele balistice, cît și bombele atomice și cu hidrogen să nu fie folosite niciodată în scopuri de exterminare, ca mărețele realizări ale minții omului să fie puse în întregime în slujba dezvoltării pașnice a societății omenești.

Ca și pînă acum, se spune în mesaj, **Uniunea Sovietică se pronunță și astăzi pentru încheierea unui tratat de prietenie cu Statele Unite, pentru stabilirea unor bune relații cu toate țările, pentru desființarea blocurilor militare sau pentru încheierea imediată între membrii N.A.T.O. și membrii Tratatului de la Varșovia a unui acord care să-i oblige să rezolve problemele litigioase numai pe cale pașnică, pentru încetarea oricăror acțiuni dușmănoase desfășurate prin presă și prin posturile de radio în favoarea unui nou război, acțiuni care au loc în anumite țări.**

IN CAZUL CIND PLANURILE DE A UNI INTR-O FORMA SAU ALTA SUB ACELAȘI ACOPERAMINT BLOCUL ATLANTICULUI DE NORD ȘI BLOCURILE MILITARE CA S.E.A.T.O. ȘI PACTUL DE LA BAGDAD, AR FI REALIZATE, declară N. A. Bulganin, **ELE AR CONSTITUI UN NOU PAS SPRE AGRAVAREA SITUAȚIEI INTERNAȚIONALE, AR APROPIA PRIMEJDIA UNUI NOU RAZBOI, AR AMENINȚA ZONA PACII DIN ASIA, SECURITATEA ȘI INDEPENDENȚA ȚARILOR ACESTUI CONTINENT, CARE AU PAȘIT PE CALEA DEZVOLTARII DE SINE STATATOARE.**

UNIUNEA SOVIETICA ESTE PROFUND CONVINSA, se spune în încheierea mesajului președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., **CA MAI ESTE TIMP SA FIE PREINTIMPINATA CATASTROFA CARE AMENINȚA.** Dacă există năzuința spre realizarea unui acord acceptabil pentru toți, se poate pune capăt cursei înarmărilor, se poate obține însănătoșirea situației internaționale, pășind pe calea tratatelor cinstite și egale în drepturi, pe calea adoptării unor hotărîri acceptabile pentru toate țările interesate.

In aprilie 1958

Conferința țărilor Africii

CAIRO 11 (Agerpres). — Potrivit unei informați transmise de agenția M.E.N. IN LUNA APRILIE 1958 VA AVEA LOC LA ACCRA IN GHANA O CONFERINȚA A ȚARILOR AFRICII. Vor participa la această conferință Egiptul, Marocul, Tunisia, Libia, Etiopia, Sudanul, Liberia și Ghana.

Cu trei săptămîni înainte de deschiderea conferinței vor avea loc întruniri ale unui comitet de pregătire în cadrul cărora reprezentanții țărilor participante vor stabili ordinea de zi a conferinței.

Agenția citată adaugă că Uniunea sud-africană a refuzat invitația ce i-a fost adresată sub pretext că la conferință nu vor participa țări care dețin „răspunderi" în Africa — cum ar fi Marea Britanie, Franța, Portugalia, Belgia. După cum se arată în invitațiile semnate de primul ministru al statului Ghana, la conferință se vor discuta probleme ale țărilor Africii, mai ales cele privitoare la politica externă a țărilor participante, la viitorul teritoriilor din Africa aflate încă sub dominația imperialistă și la discriminarea rasială.

Criza transporturilor din New York

NEW YORK 11 (Agerpres). — La greva declarată la 9 decembrie de sindicatul independent al vatmanilor metroului din New York au aderat în dimineața zilei de 10 decembrie încă șase sindicate printre care sindicatul conductorilor, al electricienilor, al muncitorilor din atelierele de reparații etc. In sprijinul grevei celor 2.600 de lucrători ai metroului au declarat grevă aproape 3.000 de muncitori de la societățile de autobuze. Comunicația pe liniile care leagă diferite cartiere ale orașului și care se află sub controlul sindicatelor greviste, s-a restrîns pînă la 25—30 la sută.

Direcția transporturilor din New York a încercat să zădărnicească greva. Ea a declarat Sindicatului vatmanilor de vagoane al metroului din New York și celorlalte șase sindicate care au aderat la grevă că dacă greviștii nu se vor prezenta în ziua de 10 decembrie la lucru ei vor fi concediați. In pofida acestui fapt greva continuă.

Primarul orașului New York, Wagner, a convocat o conferință urgentă a oficialităților orașului pentru a studia „criza" care s-a creat în transporturi.

Elevi ciprioți atacați de poliție

Miercuri, pentru a cincea zi consecutiv poliția din insula Cipru, a atacat grupuri de elevi care manifestau — relatează France Presse. La Kyrenia, o manifestație a elevilor a fost atacată de polițiști care, pentru a împrăștia pe elevi, au folosit bastoane de cauciuc. In cursul zilei de marți elevii liceului din Nicosia au ocupat localul școlii și au dus o adevărată luptă cu poliția și armata engleză care a sosit pentru a-i împrăștia. Armata a folosit bombe lacrimogene și bastoane de cauciuc împotriva elevilor care au rupt drapelele britanice arborate la intrarea în clădirea școlii. S-au înregistrat 8 răniți în rîndurile poliției și peste 30 din partea elevilor.

Pentru a evita izbucnirea de noi incidente, Comitetul grec pentru școlile medii a hotărît suspendarea cursurilor școlilor la Nicosia.

In culisele politicii blocurilor militare occidentale (II)

UNITATE... CU CE PREȚ?

Nu de mult ziarul „Washington Post" ocupîndu-se de apropiata sesiune a Consiliului N.A.T.O. scria că aceasta „are sarcina de a îmbunătăți alianța atlantică în punctele ei vitale". Pentru a fi mai precis ziarul adăuga că conferința N.A.T.O. „va căuta căi noi **pentru a determina** pe membrii ei să ia atitudini similare în domeniul politicii externe". (sublinierea mea, S. V.).

Acesta pare a fi astăzi factorul esențial care domină problemele relațiilor în sînul N.A.T.O: găsirea unei platforme pentru o politică externă unitară, mai precis impunerea politicii externe americane tuturor celorlalte state membre în N.A.T.O. Acest fapt este determinat tocmai de realitatea complect opusă existentă astăzi atît în rîndul N.A.T.O cît și în rîndul celorlalte pacte militare.

Evenimentele care au trecut și cele ce se desfășoară în prezent pe frontul diplomației occidentale au vădit că pactele militare occidentale nu servesc cu nimic intereselor majorității țărilor membre. Dimpotrivă, tot eșafodajul politicii occidentale este astfel construit încît politica pactelor militare să servească exclusiv scopurilor expansioniste ale unui grup restrîns de puteri imperialiste și în primul rînd scopurilor expansioniste ale Statelor Unite. Din faimoasa „coeziune "căreia i s-a făcut atîta reclamă nu a rămas decît un schelet hidos.

„Comunitate de scopuri"

Se știe foarte bine că în ce privește, de pildă, situația existentă în pactul Atlanticului, în repetate momente ale evoluției situației internaționale poziția anumitor țări membre era orientată împotriva „necesităților politicii atlantice" pentru a folosi limbajul presei americane. Aceeași presă califica chiar poziția unor țări din bazinul mediteranian ca o „răscoală împotriva Atlanticului", ca o cursă împotriva curentului impus de Washington. Divergențele anglogrecești, neînțelegerile dintre Grecia și Turcia, permanentele contradicții franco-vestgermane — acestea au fost doar cîteva momente care apar palide în comparație cu ceeace se întîmplă în prezent.

Contradicțiile între țările membre ale N.A.T.O. s-au accentuat în ultimul timp la maximum. Livrarea de armament Tunisiei de către S.U.A. și Anglia, ofensiva americană împotriva suveranității statelor vest-europene fac ca sesiunea N.A.T.O. să fie măcinată de contradicții foarte puternice.

Aceste contradicții apar astăzi cu toată violența. Livrarea de armament Tunisiei de către S.U.A. și Anglia, ofensiva americană împotriva suveranității statelor vest-europene fac ca sesiunea N.A.T.O. să fie măcinată de contradicții foarte puternice.

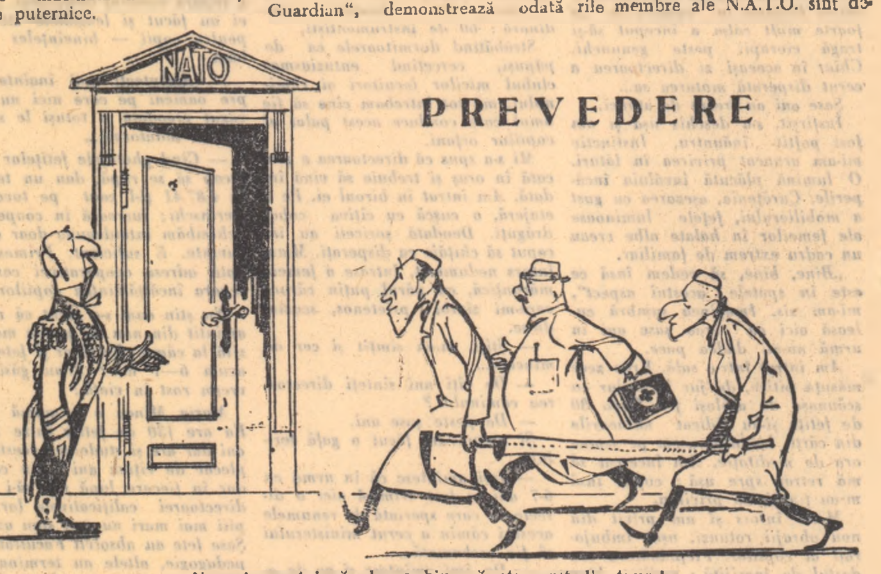

— N-au început încă, dar e bine că ați venit din timp!...

Desen de EUGEN TARU

„Criza atlantică" a devenit un dicton obișnuit al presei occidentale. Originea ei se pierde în istoria generală a relațiilor între puterile imperialiste. Explicația nu este greu de găsit: contradicțiile existente în rîndul țărilor occidentale nu depind de poziția unor cercuri politice sau a altora față de politica generală a „războiului rece". Ele sînt determinate exclusiv prin **neconcordanța totală ce există între necesitățile vitale ale fiecărei țări și cursul general al politicii blocurilor militare occidentale care corespunde intereselor cercurilor extremiste americane.** Nu poate fi de loc omis faptul că în ciuda proiectelor de „îmbunătățire a aspectelor politice și economice" ale N.A.T.O. recomandate în faimosul raport al „înțelepților", N.A.T.O. a rămas o alianță militară pusă în slujba forțelor armate americane. „Dezacordul existent între puterile occidentale, scria ziarul englez „Manchester Guardian", demonstrează odată mai mult într-un mod frapant că o alianță militară nu este în stare să facă față problemelor internaționale ale actualității".

Ofensivă împotriva suveranității

Statele membre în N.A.T.O. se văd puse în fața alternativei: ori renunțare la suveranitatea națională, ori încălcarea „principiilor imuabile" ale politicii pactelor militare agresive. Ziarul „Le Monde" ocupîndu-se de contradicțiile ce au răbufnit cu atîta violență între țările membre în N.A.T.O. scria că „de fapt există o criză mult mai profundă și care afectează esențialul: ea pune în discuție principiile de bază și metodele alianței atlantice". Ziarul respectiv era de părere că toate problemele ivite în ultima vreme și care au întunecat relațiile între țările occidentale, **„afectează suveranitatea".** Cuvîntul suveranitate revine ca un leit motiv și în presa engleză. „News Chronicle" arăta că coordonarea politicii între aliați „necesită într-o anumită măsură sacrificii ale suveranității".

Puterile vest-europene sînt profund îngrijorate de repercusiunile pe care politica impusă de S.U.A. poate să o aibă asupra intereselor lor stringente. Proiectul american privind dizlocarea de armament atomic precum și de rachete balistice în țările vest-europene cu dreptul exclusiv de folosință din partea S.U.A. dovedește că Anglia, Franța, Germania occidentală se pot transforma în niște „ținte vii". Aceasta și explică reacția violentă care a provocat-o în țările vest-europene respectivul proiect. Nu de mult în Camera Comunelor deputatul laburist Sydney Silverman a prezentat o rezoluție care reflectă neliniștea pe care a resimțit-o opinia publică britanică în urma anunțării acestor proiecte. In rezoluție se spune printre altele: „ținînd seama de diferitele declarații făcute în ajunul apropiatei conferințe a puterilor N.A.T.O., Camera Comunelor declară în mod solemn că nu va aproba, nu va ratifica și nu va transpune în viață nici un fel de acord al cărui rezultat teoretic sau practic ar putea priva Camera Comunelor de dreptul ei de a controla politica externă sau militară". Rezoluția a fost semnată de fostul ministru al Apărării, Shinwell, și de alți 16 laburiști, membri ai parlamentului printre care fostul ministru Michel Stewart și K. Zilliacus, expert al partidului laburist în problemele de politică externă.

Lupta pentru sfera de influență

Contradicțiile existente între țările membre ale N.A.T.O. sînt determinate în mare măsură de lupta între marile puteri imperialiste pentru sfere de influență. In urmă cu cîtva timp, într-un memorandum prezentat congresului, James Warbourg propunea forului legislativ american să orienteze astfel politica externă americană încît „pentru a reface alianța anglo-franco-americană" să se ceară „concesii serioase și dureroase în Africa și Orientul Mijlociu" aliaților Statelor Unite. O astfel de politică există. Diplomația americană nu pierde nici o ocazie. Nu numai pentru „a cere" **ci pentru a impune** asemenea concesii dureroase. Pozițiile Statelor Unite în Orientul arab și în Africa de nord s-au întărit simțitor în ultima vreme și aceasta tocmai în detrimentul pozițiilor aliaților săi. Ziarul „Combat" descria plastic această politică referindu-se la relațiile franco-americane, mai ales acum, în urma conflictului în legătură cu livrarea de arme Tunisiei: „Aliat în Europa, dușman în Africa de nord".

Criza atlantică are puține șanse de a fi rezolvată la viitoarea sesiune a N.A.T.O. Nu este vorba evident de faptul că nu s-ar adopta documente pompoase cu tot fastul cuvenit. Dar nimeni nu-și mai exprimă convingerea în Occident că problemele existente în litigiu între țările membre în N.A.T.O. ar putea căpăta o rezolvare în acest mod „Am așteptat zadarnic o reconstituire miraculoasă la conferința N.A.T.O. a prieteniei atlantice, a încrederii europene, a conducerii americane" — scria ziarul „Le Figaro". Majoritatea opiniilor sînt similare. Aceasta deoarece contradicțiile care macină alianța atlantică nu mai pot fi rezolvate prin jumătăți de măsură. Expansionismul american amenință astăzi însăși țările aliate și în rîndul acestor țări s-a înțeles în sfîrșit această stare de fapt.

S. VERONA

Conferințe și comunicări la Paris despre teatrul romînesc

PARIS 11 (Agerpres). — Corespondență specială: Cu prilejul vizitei la Paris, maestrul emerit al artei din R.P.R. W. Siegfried a ținut o serie de conferințe, comunicări, a purtat discuții și a organizat o expoziție cu privire la teatrul romînesc. Zilele trecute W. Siegfried a vorbit la postul de radio Paris, despre mișcarea teatrală din țara noastră și teatrul francez pe scenele romînești.

In cadrul unei discuții teatrale publice, W. Siegfried a făcut de asemenea o comunicare despre teatrul în R. P. Romînă și despre succesul obținut de piesele lui J. Giraudoux și A. de Musset, prezentate pe scenele noastre. La aceste discuții au luat cuvîntul printre alții, A. M. Julien, directorul general al Teatrului Națiunilor din Paris și C. Planson, director artistic al aceluiași teatru.

In cursul șederii sale la Paris, W. Siegfried lucrează la punerea în scenă a piesei „Steaua fără nume" de M. Sebastian. Premiera va avea loc la Theatre d'Aujourd'hui la 14 decembrie. Spectacolul va fi radiodifuzat. Totodată în cadrul ciclului de expoziții destinate vieții teatrale mondiale, organizată de Teatrul Național, W. Siegfried și Cella Voinescu vor prezenta prima expoziție de decoruri și costume din cadrul acestui ciclu.

ȘTIRI DIN TURCIA

Cadoul S.U.A.: proiectile teleghidate

ANKARA 11 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele au publicat o declarație a primului ministru al Turciei, Menderes, în care se spune că în conformitate cu programul N.A.T.O.., S.U.A. vor pune în curînd la dispoziția Turciei proiectile teleghidate de tipul „Niko" și rachete teleghidate de tipul „Honest John".

Menderes a anunțat de asemenea că în scopul creării în cadrul armatei turce a unor unități înarmate cu proiectile de tipul „Niko" ofițeri și subofițeri turci vor fi instruiți la școlile militare americane.

Drapelul național călcat în picioare de americani

ISTANBUL 11 (Agerpres). — TASS transmite: Recent cîțiva marinari americani de pe navele flotei a 6-a americane, care se află la Izmir, fiind în stare de ebrietate au rupt și au călcat în picioare în fața cetățenilor turci drapelul național turc.

In legătură cu aceasta ziarul „Hurriet" scrie: „Acesta nu este primul caz. Ne-am săturat de asemenea fapte. Nu sîntem o colonie. Noi nu am uitat că un sergent american beat a călcat la Ankara cu un Jeep 3 copii turci. Americanii acostează pe străzi mamele, soțiile și fiicele noastre. Dacă veți mai sfîșia încă o dată drapelul nostru atunci mamele voastre din America vor trebui să poarte doliu. Acesta este ultimul nostru avertisment. Sîngele nostru clocotește de indignare!".

„Dilema olandeză"

In Asia de sud-est erupe vulcanul anticolonialist și se apropie clipa cînd colonialismul olandez își va fi jucat acolo ultima sa carte.

Au trecut doar cîteva zile de cînd guvernul Olandei, încurajat de țări cu interese similare, se mai legăna cu iluzia că rezoluția O.N.U. îi dă posibilitatea să amîne cu încă un an (pînă la sesiunea următoare) rezolvarea spinoasei probleme a Irianului de vest. S-ar putea chiar să fi ajuns la concluzia că în fond este mai convenabil să asiste periodic la ședința O.N.U. la care politica Olandei în Orientul îndepărtat este criticată, decît să dea problemei o soluție concretă. Iluziile au fost însă deșarte, pentru că poporul indonezian a preferat discuțiilor sterile, faptele. Guvernul indonezian a trecut la preluarea întreprinderilor olandeze din Indonezia. Și guvernul olandez s-a trezit în fața unei dileme: să piardă Irianul de vest nu-i convine, să fie lipsit de avantajele pe care i le dă exploatarea bogățiilor indoneziene îi este dezastruos. Evident, după datele revistei engleze „Economist", capitalul olandez controla 70 la sută din producția și tot atît din navigația Indoneziei. Indonezia ocupă primul loc în lume în ce privește producția și exportul de cauciuc natural. Cantitatea de petrol din zăcămintele prospectate din Indonezia este evaluată la 250 milioane tone. Unde mai pui că Indonezia ocupă al doilea loc în lume în extracția minereului de plumb, că posedă bauxită, cărbune, minereu de fier, cupru, mangan, cositor, zinc, platină, nichel, crom și alte bogății subpămîntene.

Lucrurile devin și mai limpezi dacă vom ține seama de faptul că petrolul indonezian este exploatat de societatea anglo-olandeză (mai mult anglo — dar totuși și olandeză) „Royal Dutch Shell", iar petrolul din Irianul de vest (pentru că și aici e vorba de petrol) de o societate mixtă anglo-americano-olandeză.

Aflîndu-se, cum spuneam, în fața acestei dileme, ce a întreprins guvernul Olandei? S-a adresat cumva O.N.U.? Nu, deoarece știa că de astă dată chestiunea nu se va limita la o rezoluție care va lăsa lucrurile în suspensie, ci că majoritatea țărilor, în special cele din Asia și Africa, vor da dreptate Indoneziei. Olanda s-a adresat Consiliului N.A.T.O.

Pînă în clipa de față, nimeni n-ar putea explica ce legătură poate fi între Organizația pactului Atlanticului de nord și un conflict al cărui teatru se află în partea de sud-vest a Pacificului. Căutarea acestei legături este tot atît de lipsită de logică ca și căutarea aceleia dintre afirmațiile pacifiste ale căpeteniilor N.A.T.O. și cursa îndrăcită a înarmărilor

COMENTARIUL zilei

în care și-au lansat țările respective. Dar un motiv exista, ba chiar două. Primul: S.U.A. și Anglia sînt participante la o serie de întreprinderi olandeze. Al doilea: S.U.A. și Anglia au investiții proprii de capital în Indonezia. Și cunoscînd diverse precedente în țările arabe, se tem că acțiunea întreprinsă în Indonezia împotriva întreprinderilor olandeze ar putea continua mai tîrziu cu cele americane și engleze.

Și atunci ambasadorii american și englez propun guvernului indonezian „moderație". Mai mult. Amestecul în treburile interne ale Indoneziei merge atît de departe, încît se proferă amenințări. Agenția „United Press" relatează că „guvernul american își exprimă speranța că președintele Sukarno va putea reglementa conflictul său cu guvernul olandez, mai înainte ca elementele dizidente din țara sa să-l silească să demisioneze". Nu cumva acele elemente dizidente care, plătite de dincolo de Pacific, au atentat acum cîteva zile la viața președintelui Sukarno? Pălăria nu ajută; se văd urechile de măgar.

Pe de altă parte, presa occidentală încearcă să convingă pe indonezieni că cei ce vor suferi de pe urma preluării întreprinderilor olandeze vor fi nu capitaliștii olandezi ci poporul indonezian, care, pasă-mi-te, nu va ști ce să facă cu ele și că Irianul de vest, odată intrat în posesia Indoneziei, nu-i va da decît bătaie de cap. Scriind că „Irianul de vest nu va constitui pentru ei (indonezieni n.a.) decît o sursă de obligații" și susținînd că numai olandezii pot „civiliza" această „junglă tropicală", revista „Economist" începe să semene foarte mult cu acel boier care n-a vrut să dea săracului să mănînce icre negre, pentru că acesta, nefiind obișnuit cu ele, s-ar putea să aibă o indigestie...

Dar cu toată această avalanșă de amenințări, mai mult sau mai puțin voalate, de sfaturi à la „Economist" și de intervenții diplomatice, lucrurile își urmează cursul lor firesc și poporul indonezian intră în posesia bogățiilor sale. Dilema olandeză se dovedește a fi nu numai olandeză; aceasta este dilema întregului sistem colonial. Și nu-i departe ziua cînd și acesta își va fi jucat ultima sa carte.

EUGEN VLADIMIR

O etapă importantă a reformei scrierii chineze

PEKIN 11 (Agerpres).—China Nouă transmite: La 11 decembrie, potrivit hotărîrii Consiliului de Stat al R.P. Chineze, a fost dat publicității proiectul alfabetului fonetic al limbii chineze.

In prezent proiectul este supus examinării sesiunii Adunării Reprezentanților Populari din întreaga Chină. După aprobare alfabetul fonetic va fi folosit pe scară tot mai largă în instituțiile de învățămînt pedagogic, în școlile elementare și medii, în școlile pentru adulți, la cursurile de lichidare a analfabetismului, în edituri etc.

Eisenhower va participa la conferința N.A.T.O.

WASHINGTON 11 (Agerpres). La 10 decembrie Casa Albă a dat publicității un comunicat în care se anunță că președintele Eisenhower a primit permisiunea medicilor de a participa la apropiata conferință N.A.T.O. de la Paris. El va pleca vineri cu avionul de la Washington.

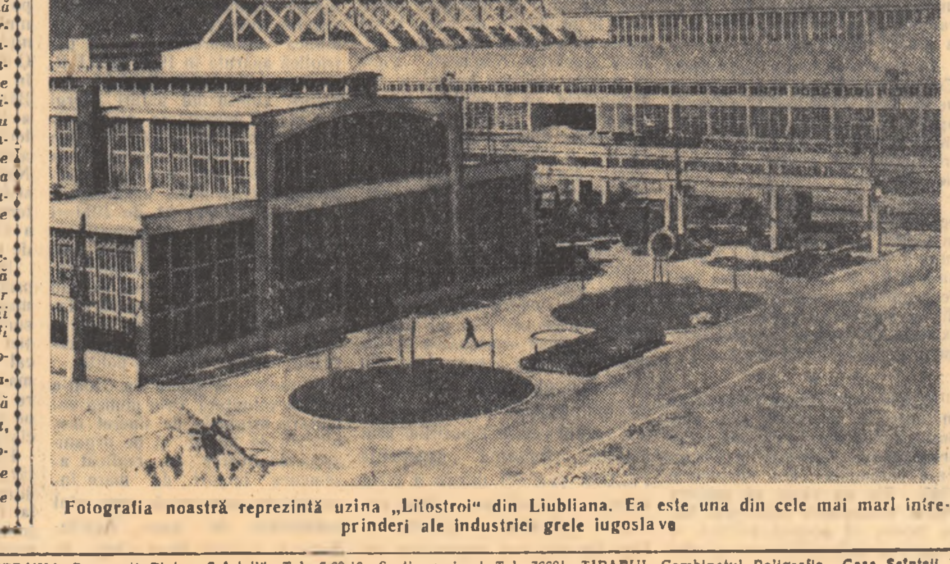

Fotografia noastră reprezintă uzina „Litostroi" din Liubliana. Ea este una din cele mai mari întreprinderi ale industriei grele iugoslave

Organizația Națiunilor Unite

Discuțiile în problema cipriotă continuă

NEW YORK 11 (Agerpres). — In după amiaza zilei de 10 decembrie, Comitetul Politic a continuat discuțiile generale în problema Ciprului.

In numele delegației romîne, Eduard Mezincescu a cerut ca drepturile fundamentale și interesele poporului cipriot să fie respectate.

In încheierea cuvîntării sale, el a spus:

„Poporul și Guvernul romîn profund interesați ca pacea să domnească în această regiune sînt convinși că înlăturarea dominației colonialiste asupra Ciprului ar contribui la crearea unor condiții mai favorabile rezolvării celorlalte aspecte ale acestei probleme ca și la întărirea păcii și a colaborării între toate popoarele din această parte a lumii".

O înfrîngere a puterilor occidentale

NEW YORK 11 (De la corespondentul Agerpres): Comitetul Politic special a hotărît cu 48 voturi pentru, 17 împotrivă și 10 abțineri lărgirea numărului de membri ai Comitetului General al O.N.U. de la 17 cît are acum, la 21. Rezoluția adoptată recunoaște importanța principiului unei echitabile reprezentări geografice și stabilește normele de reprezentare a diferitelor regiuni ale lumii. Adoptarea acestei rezoluții s-a făcut împotriva opoziției puterilor occidentale care au încercat încă de la începutul discutării acestei chestiuni să obțină o amînare a hotărîrii, invocînd tot felul de motive.

Evoluția sateliților artificiali ai pămîntului

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: Pînă la 12 decembrie, ora 6 dimineața, cel de-al doilea satelit artificial a înconjurat de 545 ori globul pămîntesc. Primul satelit artificial a înconjurat globul de 1037 ori.

Pe timp senin cel de-al doilea satelit artificial va putea fi văzut cu ochiul liber înainte de răsăritul soarelui între 20 și 45 grade latitudine nordică și după apusul soarelui între 0 și 20 grade latitudine sudică.

24

MOSCOVA. — La Casa oamenilor de știință din Moscova s-au încheiat lucrările conferinței unionale în problemele spectroscopiei. In afară de oamenii de știință sovietici, la conferință au luat parte oameni de știință din Anglia, R.P. Chineză, Franța, R.D. Germană, R.F. Germană, Iugoslavia, Romînia și S.U.A. Cercetările spectroscopice constituie un mijloc de studiere a atomilor și moleculelor.

IRKUTSK. — In Siberia răsăriteană, la vest de lacul Baikal, a început exploatarea unui mare zăcămînt carbonifer — Azeisk. Acest zăcămînt, situat în apropierea căii ferate principale transsiberiene, are o întindere de 200 kmp. și face parte din vastul bazin carbonifer Irkutsk.

LISABONA. — In condițiile celei mai negre ilegalități Partidul Comunist Portughez și-a ținut cel de-al V-lea Congres al său. Acesta este al III-lea Congres ilegal al partidului.

PEKIN. — De curînd s-a dat în exploatare la Sini Veni, în R. P. Chineză, prima din cele 7 termocentrale pe care R. P. Romînă le furnizează țării prietene. Proiectarea termocentralei a fost realizată în întregime de institutele științifice și tehnice din țara noastră, pe baza datelor culese în R. P. Chineză de specialiștii romîni.

PARIS. — Pe teritoriul Ifni detașamente ale răsculaților continuă să ducă cu succes lupta împotriva colonialiștilor spanioli.

CAIRO. — Consiliul Național al Păcii din Egipt a publicat o declarație în care protestează împotriva zborurilor avioanelor americane și britanice, care au pe bord bombe cu hidrogen, pe deasupra țărilor din Orientul Mijlociu și împotriva stabilirii de către S.U.A. de baze pentru arme atomice în țările din această regiune, mai ales în Liban.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București Piața „Scînteii". Tel 7 60 10. Secția scrisori Tel. 76691 TIPARUL Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii I. V. Stalin". STAS 3452 — 62